

Na podlagi 1. točke prvega odstavka 10. člena in 1. in 2. točke prvega odstavka 46. člena Zakona o motornih vozilih (Uradni list RS, št. 75/17 in 92/20 – ZPrCP-E) minister za infrastrukturo izdaja

P R A V I L N I K o delih in opremi vozil

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina in postopek informiranja)

(1) Ta pravilnik določa nekatere dele in opremo motornih in priklopnih vozil v cestnem prometu ter traktorjev pri opravljanju kmetijskih ali gozdarskih del. Določa tudi največje mere in mase vozil v cestnem prometu ter zahteve za dele in opremo vozil.

(2) Ta pravilnik je bil sprejet ob upoštevanju postopka informiranja v skladu z Direktivo (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe (UL L št. 241 z dne 17. 9. 2015, str. 1)..

(3) Blago, ki se zakonito trži v drugi državi članici Evropske unije ali Turčiji ali izvira iz pogodbenic Sporazuma EGP in se zakonito trži v njih, se šteje za skladno s temi pravili. Ta pravila se uporabljajo v skladu z Uredbo (EU) 2019/515 z dne 19. marca 2019 o vzajemnem priznavanju blaga, ki se zakonito trži v drugi državi članici.

2. člen (predpisi Evropske unije)

S tem pravilnikom se delno prenaša v pravni red Republike Slovenije:

1. Direktiva Sveta 96/53/ES z dne 25. julija 1996 o določitvi največjih dovoljenih mer določenih cestnih vozil v Skupnosti v notranjem in mednarodnem prometu in največjih dovoljenih tež v mednarodnem prometu (UL L št. 235 z dne 17. 9. 1996, str. 59), zadnjič spremenjeno z Uredbo (EU) 2019/1242 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o določitvi standardov emisijskih vrednosti CO₂ za nova težka vozila in spremembi uredb (ES) št. 595/2009 in (EU) 2018/956 Evropskega parlamenta in Sveta ter Direktive Sveta 96/53/ES (UL L št. 198 z dne 25. 7. 2019, str. 202);
2. Direktiva 2007/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o naknadnem opremljanju težkih tovornih vozil, registriranih v Skupnosti, z ogledali (UL L št. 184 z dne 14. 7. 2007, str. 25);
3. Direktiva Sveta 92/6/EGS z dne 10. februarja 1992 o vgradnji in uporabi naprav za omejevanje hitrosti za določene kategorije motornih vozil v Skupnosti (UL L št. 57 z dne 2. 3. 1992, str. 27), zadnjič spremenjeno z Direktivo 2002/85/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o spremembi Direktive Sveta 92/6/EGS o vgradnji in uporabi naprav za omejevanje hitrosti za določene kategorije motornih vozil v Skupnosti (UL L št. 327 z dne 4. 12. 2002, str. 8);
4. Direktiva Sveta 89/459/EGS z dne 18. julija 1989 o približevanju zakonodaje držav članic, ki se nanaša na globino profila pnevmatik pri določenih kategorijah motornih vozil in njihovih priklopnikov (UL L št. 226 z dne 3. 8. 1989, str. 4).

3. člen (pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo naslednji pomen:

1. »alternativna goriva« so goriva ali viri energije, ki se vsaj deloma uporabljajo kot nadomestek za fosilne naftne vire pri oskrbi prevoza z energijo in lahko potencialno prispevajo k dekarbonizaciji prevoznega sektorja ter izboljšujejo njegove okoljske parametre. Alternativna goriva so:
 - a) električna energija, ki se uporablja v vseh vrstah električnih vozil,
 - b) vodik,
 - c) zemeljski plin, vključno z biometanom, v plinasti (stisnjeni zemeljski plin – SZP) in tekoči obliki (utekočinjeni zemeljski plin – UZP),
 - d) utekočinjeni naftni plin (UNP),
 - e) mehanska energija iz shrambe ali iz vira v vozilu, vključno z odpadno toploto;
2. »brezemisijsko vozilo« je težko vozilo brez motorja z notranjim zgorevanjem ali z motorjem z notranjim zgorevanjem z emisijami, manjšimi od 1 g CO₂/kWh, kakor je določeno z Uredbo (ES) št. 595/2009 in njenimi izvedbenimi ukrepi, ali manjšimi od 1 g CO₂/km, kakor je določeno z Uredbo (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta in njenimi izvedbenimi ukrepi;
3. »delovni žaromet« je žaromet za osvetljevanje okolice pri opravljanju določenih dejavnosti;
4. »dolžina vozila« je razdalja med dvema navpičnima ravninama, pravokotnima na vzdolžno os vozila, ki se dotikata skrajnih točk vozila spredaj in zadaj (opredeljeno v standardu ISO 612 v točkah 6.1.1, 6.1.2 in 6.1.3);
5. »intermodalni prevoz« je:
 - a) kombinirani prevoz, kot je določen v Uredbi o kombiniranem prevozu (Uradni list RS, št. 4/01 in 49/13), v okviru katerega se prevažajo eden ali več zabojnikov ali zamenljivo tovarišče do največje skupne dolžine 13,70 m (45 čevljev) pri katerem se lahko najbližji ustrezni prometni terminal za zagotavljanje storitve nahaja v drugi državi članici Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) kot je bila pošiljka natovorjena ali raztovorjena ali
 - b) prevoz enega ali več zabojnikov ali zamenljivega tovarišča do največje skupne dolžine 13,70 m (45 čevljev) po vodnih poteh, pod pogojem, da dolžina začetnega ali končnega prevoza po cesti ne presega 150 km. Razdalja 150 km se lahko preseže, da bi prevoznik lahko prispel do najbližjega ustreznega prometnega terminala za predvideno storitev v primeru vozil, ki so skladna s točko 2.2.2 (a), (b), (c) ali (d) dela A Priloge 1, ki je sestavni del tega pravilnika, pri katerem se lahko najbližji ustrezni prometni terminal za zagotavljanje storitve nahaja v drugi državi članici EU kot je bila pošiljka natovorjena ali raztovorjena;
6. »kategorija vozila« je kategorija vozila, kot je določena v predpisih, ki urejajo področje ugotavljanja skladnosti vozil;
7. »masa vozila« je:
 - a. za motorno vozilo: masa vozila s posodo oziroma posodami za gorivo, napolnjenimi do vsaj 90 % prostornine, vključno z maso voznika, goriva in tekočin, ki je opremljeno s standardno opremo v skladu s specifikacijami proizvajalca in, če je vozilo z njimi opremljeno, maso nadgradnje, kabine, naprave za spenjanje in rezervnega kolesa oziroma koles ter orodja;
 - b. za priklopno vozilo: masa vozila, vključno z maso goriva in tekočin, ki je opremljeno s standardno opremo v skladu s specifikacijami proizvajalca in, če je priklopnik z njimi opremljen, z maso nadgradnje, dodatnih naprav za spenjanje in rezervnega kolesa oziroma koles ter orodja;
8. »največja tehnično dovoljena masa obremenjenega vozila« pomeni največjo maso, določeno za vozilo na podlagi njegovih konstrukcijskih lastnosti in konstrukcijske učinkovitosti; tehnično dovoljena masa obremenjenega priklopnika ali polpriklopnika vključuje statično maso, ki se prek vlečne sklopke prenese na vlečno vozilo;
9. »najvišja konstrukcijsko določena hitrost« je največja hitrost, za katero je proizvajalec projektiral vozilo, pri kateri je lahko varno udeleženo v cestnem prometu;

10. »največja tehnično dovoljena osna obremenitev« je masa, ki ustreza največji dovoljeni navpični statični obremenitvi, ki se prenese na tla prek koles osi na podlagi konstrukcijskih lastnosti osi in vozila ter njune konstrukcijske učinkovitosti;
11. »naprava za omejevanje hitrosti« (oziroma »omejilnik hitrosti«) je naprava, katere osnovna funkcija je nadzor dovoda goriva v motor, da se omeji hitrost vozila na določeno vrednost;
12. »največja dovoljena osna obremenitev« je osna obremenitev, ki je določena v Prilogi 1 tega pravilnika;
13. »pravilnik UN/ECE« je tehnični predpis, ki je izdan kot priloga k Sporazumu o sprejemanju enotnih tehničnih pravilnikov za cestna vozila, opremo in dele, ki jih je mogoče vgraditi oziroma uporabiti v ali na cestnih vozilih, ter o pogojih vzajemnega priznavanja homologacij, podeljenih na podlagi teh pravilnikov, sklenjenem v Ženevi 5. oktobra 1995 (Uradni list RS, št. 104/10), in vsebuje tehnične zahteve in pogoje za preskušanje posameznih delov in opreme vozil;
14. »skupna masa vozila« je masa vozila skupaj s tovorom;
15. »skupina vozil« je med seboj povezana skupina vozil, ki so v cestnem prometu udeležena kot celota ter jo sestavljajo:
 - a. motorno tovorno vozilo in priklopno vozilo ali
 - b. sedlasti vlačilec in polpriklopnik ali
 - c. traktor in najmanj eno priklopno vozilo;
16. »širina vozila« je razdalja med dvema navpičnima ravninama, vzporednima z vzdolžno osjo vozila, ki se dotikata skrajnih točk vozila na vsaki strani (opredeljeno v standardu ISO 612 v točki 6.2);
17. »višina vozila« je razdalja med tlemi in najvišjo točko vozila (opredeljeno v standardu ISO 612 v točki 6.3);
18. »vozilo na alternativna goriva« je motorno vozilo s celotnim ali delnim pogonom na alternativno gorivo iz prve točke tega odstavka;
19. »zgibni avtobus« je avtobus, sestavljen iz dveh togih delov, povezanih z zgibnim delom. Med obema deloma takšnega tipa vozila lahko potniki prosto prehajajo. Tudi v zgibnem delu potniki lahko prosto prehajajo iz enega v drugi togi del avtobusa. Spajanje in ločevanje obeh togih delov sta mogoči samo v delavnici.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, pomenijo enako kot izrazi, ki jih določajo zakon, ki ureja motorna vozila (v nadaljnjem besedilu: zakon), in predpisi, ki urejajo področje ugotavljanja skladnosti vozil.

II. NAJVEČJE DOVOLJENE MERE IN MASE VOZIL V CESTNEM PROMETU

4. člen (splošne določbe)

(1) Največje dovoljene mere in mase vozil v cestnem prometu so določene v Prilogi 1 tega pravilnika.

(2) Vse največje dovoljene mere, določene v Delu A Priloge 1 tega pravilnika, se merijo v skladu z določbami uredbe, ki ureja mere in mase cestnih vozil in brez pozitivnih odstopanj.

5. člen (udeležba vozil v cestnem prometu)

(1) V Republiki Sloveniji so lahko v cestnem prometu udeležena vozila, registrirana ali dana v uporabo v kateri koli državi, če ta vozila glede njihovih mer in mas ustrezajo vrednostim, določenim v Delu A Priloge 1 tega pravilnika.

(2) Določba prejšnjega odstavka velja tudi, če so pristojni organi države, v kateri so bila vozila registrirana ali dana v uporabo, dovolili največje dovoljene mere, ki presegajo vrednosti, določene v Delu A Priloge 1 tega pravilnika, z izjemo točk 1.1, 1.2, 1.4, 1.4a, 1.5, 1.5a, 1.6, 1.7, 1.8, 4.2 in 4.4, če cestna infrastruktura omogoča take prevoze.

6. člen (preseganje največjih dovoljenih mer in mas)

(1) V Republiki Sloveniji je prepovedana udeležba v cestnem prometu vozilom in skupinam vozil, ki ne ustrezajo zahtevam iz Dela A Priloge 1 tega pravilnika, razen vozilom iz točk 2.2.1 b. in 2.2.2 b. Dela A Priloge 1 tega pravilnika, na cestah, ki so ustrezno označene s prometnim znakom, če niso presežene največje dovoljene osne obremenitve vozil.

(2) Vozila ali skupine vozil, ki presegajo največje dovoljene mere oziroma mase, navedene v Delu A Priloge 1 tega pravilnika, so lahko udeleženi v cestnem prometu le s posebnim dovoljenjem, ki ga izda organ pristojen za izredne prevoze, če vozila ali skupine vozil prevažajo nedeljive tovore.

(3) Na podlagi posebnega dovoljenja, ki ga izda organ, pristojen za izredne prevoze, lahko opravljajo lokalne prevoze v Republiki Sloveniji za čas poskusne dobe tudi vozila ali skupine vozil, ki predstavljajo nove tehnologije ali nove postopke prevoza, ki ne ustrezajo eni ali več zahtevam Dela A Priloge 1 tega pravilnika. Organ, ki izda tako dovoljenje, mora o tem nemudoma obvestiti Komisijo EU.

7. člen (dokazila o masi vozil)

(1) Vozila kategorij M, N in O morajo biti opremljena z enim od naslednjih dokazil:

1. »tablico proizvajalca«, izdelano in pritrjeno v skladu z uredbo, ki ureja zahteve za homologacijo za predpisano tablico proizvajalca in »tablico o merah vozila« določeno v Delu C Priloge 1 tega pravilnika, izdelano in pritrjeno skladno z uredbo, ki ureja zahteve za homologacijo za predpisano tablico proizvajalca;
2. eno tablico izdelano in pritrjeno skladno z uredbo, ki ureja zahteve za homologacijo za predpisano tablico proizvajalca, ki vsebuje podatke iz obeh tablic iz prejšnje točke;
3. dokumentom, ki ga je izdal homologacijski organ po predpisih o ugotavljanju skladnosti vozil v EU. Ta dokument mora vsebovati enake rubrike in podatke, kot tablici iz prve točke tega odstavka, in mora biti v vozilu na lahko dostopnem mestu za inšpekcijski nadzor ter ustrezno zaščiten.

(2) Če značilnosti vozila ne ustrezajo več značilnostim, navedenim na dokazilu o skladnosti iz tretje točke prejšnjega odstavka, mora pristojni organ dokazilo o skladnosti spremeniti.

(3) Srednji stolpec dokazila o skladnosti z masami iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati podatke o masi iz uredbe, ki ureja zahteve za homologacijo za predpisano tablico proizvajalca. Pri vozilih iz točke 2.2.2 (c) Dela A Priloge 1 tega pravilnika, je vpis »44 t« naveden v oklepaju pod največjo dovoljeno maso skupine vozil.

(4) Na vozilih, registriranih in danih v cestni promet v Republiki Sloveniji, morajo biti največje mase, dovoljene pri registraciji oziroma uporabi, navedene v dokazilu o skladnosti iz

prvega odstavka tega člena v levem stolpcu in največje tehnično dovoljene mase obremenjenega vozila v desnem stolpcu.

(5) Klimatizirana vozila morajo imeti ATP potrdilo ali ATP tablico, kot jo zahteva mednarodni Sporazum o mednarodnem prevozu pokvarljivih živil in o specialnih vozilih za njihov prevoz.

8. člen (naključni pregled izpolnjevanja zahtev)

Na vozilih, ki imajo dokazila o skladnosti iz tretje točke prvega odstavka prejšnjega člena, se lahko opravi naključni pregled glede zahtev tega pravilnika o največjih dovoljenih masah. Pregled glede izpolnjevanja zahtev o največjih dovoljenih merah, se lahko opravi le, če obstaja sum, da ne ustrezajo zahtevam tega pravilnika.

9. člen (odstopanja vozil)

(1) Šteje se, da sedlasti vlačilci s polprikloniki, dani v uporabo pred 1. januarjem 1991, ki ne izpolnjujejo zahtev točk 1.6 in 4.4 Dela A Priloge 1 tega pravilnika, izpolnjujejo zahteve iz točke 5. Priloge 1 tega pravilnika, če ne presegajo skupne dolžine 15,50 m.

(2) Z dokazilom iz tretje točke prvega odstavka 7. člena tega pravilnika morajo biti opremljena vsa vozila, ki so bila v Republiki Sloveniji prvič registrirana po 1. maju 2004.

10. člen (največja dolžina vozil)

(1) Največje dolžine vozil določene v točki 1.1 Dela A Priloge 1 tega pravilnika se za vozila ali skupine vozil, ki so na zadnjem delu vozila opremljena z aerodinamičnimi napravami, ki so skladna z zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, lahko prekoračijo. Takšna vozila ali skupine vozil, morajo biti skladna s točko 1.5 Dela A Priloge 1 tega pravilnika. Naloženi tovor na takšnih vozilih, kljub določilom te točke, ne sme presegati največjih dovoljenih mer določenih v točki 1.1 Dela A Priloge 1 tega pravilnika. Aerodinamične naprave, daljše od 500 mm, morajo biti homologirane v skladu s predpisi, ki urejajo področje ugotavljanje skladnosti vozil, preden se dajo na trg.

(2) Aerodinamične naprave iz prejšnjega odstavka se morajo uporabljati v skladu z naslednjimi pogoji:

1. v primerih, ko je ogrožena varnost drugih udeležencev v cestnem prometu ali voznika, jih mora voznik prepogniti, zložiti ali odstraniti;
2. pri uporabi na območju mestne in medmestne cestne infrastrukture mora voznik upoštevati posebne značilnosti območij, na katerih je največja dovoljena hitrost manjša ali enaka 50 km/h in na katerih je prisotnost ranljivih udeležencev verjetnejša in po potrebi ravna v skladu s prejšnjo točko;
3. njihova uporaba mora omogočati tudi intermodalni prevoz in, kadar so zložene ali prepognjene, njihova največja dovoljena dolžina ne sme presegati več kot 20 cm.

11. člen (dovoljena odstopanja vozil)

(1) Od 7. maja 2020 dalje se največje dovoljene dolžine vozil, določene v točki 1.1 Dela A Priloge 1 tega pravilnika, za vozila ali skupine vozil, ki so opremljena s kabinami, ki izboljšujejo energetske učinkovitost, aerodinamičnost in varnost cestnega prometa in so skladna z zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, lahko prekoračijo. Takšna vozila ali skupine vozil, morajo biti skladna s točko 1.5 Dela A Priloge 1 tega pravilnika, kljub prekoračitvi največjih dovoljenih dolžin vozila, pa se največja dovoljena masa vozila ne sme prekoračiti.

(2) Kljub dovoljenim prekoračitvam največje dovoljene mase vozil na alternativna goriva določenih v točkah 2.3.1, 2.3.2 in 2.4 Dela A Priloge 1 tega pravilnika, ta vozila ne smejo prekoračiti največjih dovoljenih osnih obremenitev, določenih v točki 3 Dela A Priloge 1 tega pravilnika. Dodatna masa vozila zaradi alternativnega goriva mora biti navedena v dokazilu o skladnosti tega vozila.

(3) Največje dovoljene dolžine vozil določene v točki 1.1 Dela A Priloge 1 tega pravilnika, ter največje razdalje, določene v točki 1.6 Dela A Priloge 1 tega pravilnika, se pri vozilih ali skupinah vozil, ki prevažajo zabojnike ali zamenljivo tovarnišče dolžine 13,70 m (45 čevljev), s tovorom ali brez njega, lahko prekoračijo za 15 cm, če je cestni prevoz zabojnika ali zamenljivega tovarnišča del intermodalnega prevoza.

II. DELI VOZIL

12. člen

(določitev nacionalne identifikacijske številke vozila)

(1) Tehnična služba, ki jo je za vtis identifikacijske številke vozila na vozilo v skladu z zakonom pooblastil homologacijski organ, z odločbo določi unikatnemu vozilu ali vozilu brez identifikacijske številke nacionalno identifikacijsko številko in o tem obvesti homologacijski organ.

(2) Tehnična služba o vtisu nacionalne identifikacijske številke vozila na vozilo stranki izda potrdilo o vtisu.

(3) Nacionalna identifikacijska številka mora biti vtisnjena na mestu, kot ga določa standard SIST ISO 4030.

(4) Nacionalna identifikacijska številka vozila mora biti vtisnjena tudi na tablici proizvajalca, katere vsebina mora ustrezati zahtevam, določenim z uredbo, ki ureja zahteve za homologacijo za predpisano tablico proizvajalca.

(5) V primeru, da je proizvajalec vozil prenehal obstajati in nima pravnega naslednika, lahko tehnična služba, ki jo je za izdelavo tablice proizvajalca v skladu z zakonom pooblastil homologacijski organ, izdelava manjkajočo ali poškodovano tablico proizvajalca, katere velikost in vsebina mora ustrezati zahtevam, določenim z uredbo, ki ureja zahteve za homologacijo za predpisano tablico proizvajalca.

13. člen

(vsebina nacionalne identifikacijske številke vozila)

(1) Nacionalna identifikacijska številka vozila mora biti sestavljena iz 8 znakov.

(2) Višina znakov nacionalne identifikacijske številke vozila mora biti najmanj 7 mm.

(3) Prvi štirje znaki v nacionalni identifikacijski številki vozila so črka »S« in trimesna številka, ki določa tehnično službo, ki jo določi homologacijski organ.

(4) Drugi štirje znaki pa pomenijo zaporedno številko določitve nacionalne identifikacijske številke vozila.

(5) Začetek in konec nacionalne identifikacijske številke vozila mora biti označen z znakom: »*«.

(6) Tipografija znakov nacionalne identifikacijske številke mora biti skladna s standardi in priporočili s tega področja.

(7) Evidenco številčnih oznak tehničnih služb in dodeljenih nacionalnih identifikacijskih številk vozil vodi homologacijski organ.

(8) Primer določitve nacionalne identifikacijske številke vozila je prikazan v Prilogi 2, ki je sestavni del tega pravilnika.

14. člen

(ponovni vtis izvirne identifikacijske številke vozila)

(1) Tehnična služba v skladu z zakonom z odločbo odredi ponovni vtis izvirne identifikacijske številke če po popravilu ali predelavi vozila ta nima vtisnjene identifikacijske številke ali je ta poškodovana ali prenarejena.

(2) Tehnična služba, ki ugotovi potrebo po vtisu številke, z odločbo odredi ponovni vtis identifikacijske številke, jo vtisne in izreže ter shrani tisti del odstranjene pločevine, na katerem se nahaja izvirna identifikacijska številka vozila.

(3) Če ima vozilo poškodovano ali prenarejeno identifikacijsko številko se poškodovana ali prenarejena identifikacijska številka vozila prečrta, poleg nje pa se vtisne izvirna identifikacijska številka vozila, če je mogoče nesporno ugotoviti izvirno identifikacijsko številko vozila.

(4) Tehnična služba izda lastniku vozila potrdilo o ponovnem vtisu identifikacijske številke.

15. člen

(zahteve za sisteme, sestavne dele in samostojne tehnične enote vozil)

(1) Zahteve za sisteme, sestavne dele in samostojne tehnične enote vozil so opredeljene v ustreznih predpisih, ki urejajo področje ugotavljanja skladnosti vozil.

(2) Za vozila v cestnem prometu veljajo zahteve, ki so bile določene v predpisih, ki so bili v RS veljavni v času izdelave oz. prve registracije vozil, razen če je bila s predpisom določena veljavnost zahtev tudi za že registrirana vozila.

16. člen

(dodatne zahteve glede svetlobne opreme)

(1) Na vozilih v cestnem prometu smejo biti nameščene samo predpisane homologirane svetlobne in svetlobno signalne naprave, ki jih ni dovoljeno zaslanjati, jim zmanjševati svetilnosti ali jim spreminjati barve oddane svetlobe.

(2) Če je svetlobna oprema zaradi prigradenih naprav ali opreme zakrita, mora biti nameščena dodatna svetlobna oprema, ki nadomešča funkcijo zakrite svetlobne opreme.

17. člen (delovni žarometi na vozilih)

(1) Delovni žarometi smejo biti nameščeni le na delovnih vozilih, na delovnih strojih, na traktorjih, na vozilih policije, na vozilih za nujno medicinsko pomoč, na namenskih vozilih drugih reševalnih služb, na vozilih inšpekcije, pristojne za promet, na gasilskih vozilih, na vozilih civilne zaščite, na vozilih služb za vzdrževanje cest in napeljav, na vozilih za pomoč na cesti ter na vozilih za odvoz poškodovanih vozil ali vozil v okvari.

(2) Delovni žarometi na vozilih iz prejšnjega odstavka smejo biti vključeni le pri opravljanju dejavnosti, za katera so vozila namenjena.

18. člen (komplet rezervnih žarnic)

Komplet rezervnih žarnic mora vsebovati žarnice z žarilno nitko za najmanj polovico žarničnih mest podvojenih zunanjih svetlobnih in svetlobno-signalnih naprav in po eno žarnico z žarilno nitko za zunanja nepodvojena žarnična mesta, pri katerih je mogoča zamenjava samih žarnic z žarilno nitko.

19. člen (svetlobna oprema na traktorskih priključkih)

Če svetlobno opremo na traktorju zakriva vlečen traktorski priključek, mora biti dodatna svetlobna oprema na traktorskem priključku v skladu z zahtevami za priklopna vozila.

20. člen (vozila, opremljena s posebnimi opozorilnimi svetilkami)

Posebne opozorilne svetilke so lahko nameščene na vozilih, katera so določena v predpisih, ki urejajo pravila cestnega prometa.

21. člen (dodatne zahteve glede varnostnih stekel)

(1) Na vozilih se lahko stekla naknadno zatemnijo do te mere, da je svetlobna prepustnost stekla skupaj z nalepljeno folijo najmanj 70 % za vetrobransko steklo in za prednja bočna stekla (pri vozniku in sovozniku – pred B stebričkom).

(2) Prejšnji odstavek ne velja za ozek pas na zgornjem robu vetrobranskega stekla, ki je namenjen zaščiti pred soncem.

(3) Vgradnja zrcalnih folij, ki na zunanji strani odbijejo več kot 25 % vidnega dela svetlobe, je na vozilih prepovedana.

(4) Če so stekla na zadnji steni vozila zatemnjena tako, da prepuščajo manj kot 30 % svetlobe, mora biti vozilo opremljeno z vzratnimi ogledali na obeh straneh.

22. člen
(dodatne zahteve glede pnevmatik)

(1) Pnevmatike na vozilu morajo po velikosti, nosilnosti in kategoriji hitrosti ustrezati pnevmatikam, ki so v potrdilu o skladnosti vozila vpisane v rubriki »dovoljene pnevmatike« ali v drugem ustreznem dokumentu o vozilu. Uporaba drugačnih pnevmatik je mogoča le po dodatni odobritvi vozila, razen v primeru namestitve pnevmatik z večjo nosilnostjo ali kategorijo hitrosti.

(2) Na vozilih z največjo dovoljeno maso do vključno 3,5 t, ki dosegajo hitrost nad 40 km/h, morajo biti, poleg zahtev iz prejšnjega odstavka, vse pnevmatike enake velikosti (če izdelovalec vozila ni predvidel različnih pnevmatik na različnih oseh), vrste (poletne, zimske, terenske) in zgradbe (diagonalne, prepasane diagonalne, radialne), na isti osi pa tudi iste nosilnosti, kategorije hitrosti ter istega proizvajalca in dezena (vzorec tekalne površine).

(3) Na vozilih z največjo dovoljeno maso nad 3,5 t in vozilih, ki dosegajo hitrost nad 40 km/h, morajo biti, poleg zahtev iz prvega odstavka tega člena, pnevmatike na isti osi enake velikosti, vrste, zgradbe, nosilnosti in kategorije hitrosti ter istega proizvajalca in dezena.

(4) Pnevmatike morajo biti vgrajene na vozilo v skladu z navodili proizvajalca pnevmatik oziroma vozila.

23. člen
(rezervno kolo)

(1) Izjema k določilom prvega odstavka prejšnjega člena so rezervne pnevmatike za začasno uporabo, s katerimi so originalno opremljena rezervna kolesa. Pri tem mora voznik upoštevati največjo dovoljeno hitrost uporabljane pnevmatike, njihova uporaba pa je omejena le na čas do zamenjave poškodovane pnevmatike.

(2) Rezervno kolo lahko nadomesti ustrezna naprava ali pripomoček, ki omogoča vožnjo kljub poškodovani pnevmatiki, ki ga je predvidel proizvajalec vozila, ali vgrajene pnevmatike s podaljšano mobilnostjo v skladu s Pravilnikom UN/ECE R 64.

24. člen
(globina kanalov v dezenu pnevmatik)

(1) Globina glavnih kanalov v dezenu pnevmatik (merjena na mestu ob kazalniku obrabe) mora biti po obsegu in širini pnevmatikah na vozilih kategorij L najmanj 1 mm, na vozilih kategorij M₁ in N₁ ter njihovih priklopnih vozilih najmanj 1,6 mm, in na drugih vozilih najmanj 2 mm.

(2) Razlika v globini glavnih kanalov dezena pnevmatik na isti osi ne sme biti večja od 5 mm.

(3) Določilo prvega odstavka tega člena ne velja za starodobna vozila, ki so bila originalno opremljena s pnevmatikami, katerih globina kanalov v dezenu pnevmatik je bila pri novih pnevmatikah manjša od s tem predpisom določene, če se taka vozila ne uporabljajo na javnih cestah. Ne glede na to določilo pa se taka vozila lahko uporabljajo predvsem na relijih veteranov ali podobnih prireditvah.

(4) Kanali v dezeniu pnevmatik se lahko narezujejo le pri pnevmatikah, ki so za to predvidene in imajo na boku oznako »REGROOVABLE« ali temu ustrezno oznako njihovega proizvajalca.

(5) Pnevmatike za vozila kategorij M₁, N₁ in L se ne smejo narezovati.

(6) Narezane pnevmatike se ne smejo uporabljati na prednjih oseh motornih vozil in na vozilih za prevoz nevarnega blaga.

25. člen (obnovljene pnevmatike)

(1) Obnovljene pnevmatike se smejo uporabljati na vozilih, če imajo oznake za mero, nosilnost in kategorijo hitrosti ter nedvoumne oznake, da je pnevmatika obnovljena v homologiranem obratu za obnovo pnevmatik.

(2) Obnovljene pnevmatike se ne smejo uporabljati na vozilih kategorije L in prednjih oseh vozil kategorij M₂, M₃ in vozil za prevoz nevarnega blaga.

26. člen (zaščitne čelade)

Zaščitne čelade, namenjene voznikom in potnikom na vozilih kategorije L, morajo biti homologirane po Pravilniku UN/ECE R 22.

27. člen (posebne opozorilne svetilke)

Posebne opozorilne svetilke morajo biti homologirane po Pravilniku UN/ECE R 65. Vgrajene morajo biti čim bližje najvišjemu delu vozila tako, da so dobro vidne z vseh strani.

28. člen (označevanje počasnih vozil)

(1) Vozila (razen enoslednih vozil), katerih konstrukcijsko določena hitrost ne presega 40 km/h, kot tudi njihova priklopna vozila, morajo imeti na zadnji strani vozila oznako za označevanje počasnih vozil, ki mora biti homologirana v skladu s Pravilnikom UN/ECE R 69.

(2) Pri skupini vozil velja zahteva iz prejšnjega odstavka samo za zadnje vozilo v skupini.

29. člen (označevanje težkih in dolgih vozil)

(1) Vozila kategorij N₂, N₃, O₃ in O₄ morajo imeti na zadnji strani vozila oznake za označevanje težkih in dolgih vozil, ki morajo biti homologirane in nameščene v skladu s Pravilnikom UN/ECE R 70.

(2) Pri skupini vozil velja zahteva iz prejšnjega odstavka samo za zadnje vozilo v skupini.

30. člen
(varnostni elementi traktorjev)

(1) Pri traktorjih s spredaj nameščenimi traktorskimi priključki morata biti v primeru, če znaša vzdolžna razdalja med sredino volanskega obroča traktorja in sprednjim robom traktorskega priključka več kot 3,00 m, na sprednjem delu traktorskega priključka nameščeni dodatni stranski ogledali, ali ogledali postavljeni v obliki črke V, ki omogočata pregled v smeri, ki je pravokotna na vzdolžno os traktorja. Posamezno ogledalo mora imeti površino najmanj 300 cm² in ni nujno homologirano.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka dodatnih stranskih ogledal ni potrebno namestiti, če konstrukcija traktorskega priključka tega ne omogoča (npr. traktorski priključek za prenos bal).

(3) Izpostavljeni deli traktorja in traktorskih priključkov ter delovnih strojev, ki so lahko nevarni za druge udeležence v cestnem prometu in so nameščeni na višini največ do 2,00 m nad cestiščem (npr. rezila, konice, žbice, robovi), morajo imeti med vožnjo po cesti nameščene varovalne naprave, ki morajo biti označene v skladu z 31. členom tega pravilnika.

(4) Traktorji morajo biti opremljeni z zaščitno konstrukcijo pri prevrnitvi, razen tistih traktorjev, za katere predpisi s področja ugotavljanja skladnosti vozil tega ne zahtevajo.

31. člen
(označevanje širših traktorjev in delovnih strojev)

(1) Kmetijski in gozdarski traktorji ter njihovi priklopniki ali traktorskimi priključki, in delovni stroji s širino več kot 2,55 m, morajo imeti v cestnem prometu na skrajnih točkah svoje širine spredaj in zadaj prečno nameščene opozorilne table po standardu SIST EN 12899-1, RA 2, CR 2. Table morajo biti velikosti najmanj 400 mm x 400 mm, na njih pa se morajo izmenjavati 100 mm široki odsevni beli in rdeči pasovi, ki potekajo pod kotom 45°. Če konstrukcija vozila to omogoča, so lahko namesto tabel nalepljene nalepke z enakimi lastnostmi kot opozorilne table.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka so v primeru, če konstrukcija vozila ne omogoča namestitve označevalnih tabel predpisane velikosti, lahko nameščene označevalne table ali označevalne nalepke enakih lastnosti, z najmanjšo površino 600 cm² in najmanjšo stranico 120 mm.

(3) Če znaša razdalja med zunanjim robom v prvem odstavku tega člena navedenih vozil oziroma traktorskih priključkov in zunanjim robom pozicijskih svetilk vozila več kot 400 mm, morajo biti ponoči oziroma v pogojih zmanjšane vidljivosti čim bližje zunanjemu robu, nameščene dodatne pozicijske svetilke ter odsevniki, usmerjeni naprej in nazaj.

(4) Z označevalnimi tablam, oziroma nalepkami iz prvega odstavka tega člena so lahko označeni tudi zunanji robovi traktorskih priključkov, ki niso širši od 2,55 m, vendar imajo do višine 2,00 m nameščene sestavne dele, ki so lahko nevarni za druge udeležence v cestnem prometu in niso dobro vidni (npr. rezila, konice, žbice, robovi).

32. člen
(varnostna vez priklopnih vozil)

(1) Vsa priklopna vozila, ki so opremljena z zavornim sistemom, morajo biti opremljena tudi z napravo, ki ob pretrganju zveze med vlečnim in priklopnim vozilom zavre priklopno vozilo.

(2) Vsa priklopna vozila kategorije O₁ brez zavornih sistemov morajo imeti na vlečni glavi pritrjeno varnostno vez (žična vrv ali veriga), ki se pri priklopniku, spetem z vlečnim vozilom, natakne preko mehanske naprave za spenjanje vlečnega vozila. Ta varnostna vez ob pretrganju zveze med vlečnim in priklopnim vozilom prepreči dotik vlečnega dela priklopnika s tlemi in omogoči vodenje priklopnika.

33. člen (zvočni znak pri vzvratni vožnji)

(1) Tovarna vozila, na katerih je zaradi konstrukcije vozila vozniku omogočen pogled na dogajanje za (praznim ali natovorjenim) vozilom le s pomočjo zunanjih vzvratnih ogledal, morajo imeti na zadnji strani vozila vgrajeno tudi napravo za oddajanje zvočnega znaka za vzvratno vožnjo.

(2) Naprava za oddajanje zvočnega znaka se mora vključiti z vklopom vzvratne prestave v menjalniku in izključiti z izklopom vzvratne prestave.

(3) Naprava mora oddajati prekinjajoč zvočni znak z jakostjo od 45 do 55 dB/A in s frekvenco delovanja 1 do 2 Hz s tem, da zvočni znak traja 1/3 do 1/2 intervala.

(4) Določba prvega odstavka tega člena se ne uporablja za vozila, ki nimajo priključka za vklop žarometa za vzvratno vožnjo.

34. člen (naknadna vgradnja ogledal)

(1) Obveznost naknadne vgradnje ogledal na sovoznikovi strani velja za vozila kategorij N₂ in N₃, ki niso homologirana po Direktivi 2003/97/ES Evropskega parlamenta in svet z dne 10. novembra 2003 o približevanju zakonodaje držav članic o homologaciji naprav za posredno gledanje in vozil, opremljenih s temi napravami, ki spreminja Direktivo 70/156/EGS in razveljavlja Direktivo 71/127/EGS (UL L št. 25 z dne 29. 1. 2004, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2003/97/ES).

(2) Obveznost naknadne vgradnje ogledal ne velja za:

1. vozila kategorij N₂ in N₃, registrirana pred 1. januarjem 2000;
2. vozila kategorije N₂ z največjo dovoljeno maso, ki ne presega 7,5 t, pri katerih namestitve ogledala razreda V ni mogoča na način, ki omogoča izpolnjevanje naslednjih pogojev:
 - da noben del ogledala, ne glede na mesto pritrditve, ni manj kot 2,00 m (lahko se uporablja odstopanje + 100 mm) nad tlemi, ko je vozilo obremenjeno do največje tehnično dovoljene mase; in
 - da je ogledalo v celoti vidno z vozniškega mesta;
3. vozila kategorij N₂ in N₃, na katera so bili pred uveljavitvijo Direktive 2003/97/ES nameščeni drugi sistemi za posredno gledanje na sovoznikovi strani, katerih vidno polje pokriva najmanj 95 % celotnega vidnega polja na tleh, ki ga omogočajo ogledala razredov IV in V iz Pravilnika UN/ECE R 46.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se šteje, da so vozila skladna z zahtevami Pravilnika UN/ECE R 46, če so na sovoznikovi strani opremljena s kombinacijo širokokotnih

ogledal in ogledal za opazovanje bližnjega področja, katerih vidno polje skupaj pokriva najmanj 95 % vidnega polja na tleh, ki ga omogoča ogledalo razreda IV, in najmanj 85 % vidnega polja na tleh, ki ga omogoča ogledalo razreda V iz Pravilnika UN/ECE R 46.

(4) Vozila iz prvega odstavka tega člena, ki jih zaradi pomanjkanja razpoložljivih in ekonomsko učinkovitih tehničnih rešitev ni mogoče opremiti z ogledali, ki izpolnjujejo zahteve Pravilnika UN/ECE R 46 oziroma prejšnjega odstavka, se lahko opremijo z dodatnimi ogledali oziroma drugimi napravami za posredno gledanje, če kombinacija takšnih naprav pokriva najmanj 95 % vidnega polja na tleh, ki ga omogoča ogledalo razreda IV, in najmanj 85 % vidnega polja na tleh, ki ga omogoča ogledalo razreda V, iz Pravilnika UN/ECE R 46.

(5) Podatke o tehničnih rešitvah iz prejšnjega odstavka zbira homologacijski organ v Republiki Sloveniji, in jih posreduje Komisiji EU.

(5) Preverjanje skladnosti vozila z zahtevami tega člena se opravlja na tehničnem pregledu vozila. Če vozilo ni opremljeno v skladu z zahtevami tega člena, se šteje, da ni tehnično brezhibno.

35. člen (naprave za omejevanje hitrosti)

Naprave za omejevanje hitrosti ali podobni vgrajeni sistemi za omejevanje hitrosti motornih vozil kategorij M₂, M₃, N₂ in N₃ v cestnem prometu po tem pravilniku so določene v Pravilniku UN/ECE R 89.

36. člen (nastavitve omejilnik hitrosti)

(1) S homologiranim omejilnikom hitrosti mora biti največja hitrost omejena na:

1. motornih vozilih za prevoz oseb, ki imajo več kot osem sedežev poleg vozniškega sedeža (vozila kategoriji M₂ in M₃) in
2. motornih vozilih za prevoz tovora, katerih največja dovoljena masa presega 3,5 t (vozila kategoriji N₂ in N₃).

(2) Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja za:

1. vozila, katerih najvišja konstrukcijsko določena hitrost je manjša od najvišje dovoljene hitrosti za to vrsto vozil;
2. vojaška, policijska in gasilska vozila ter vozila civilne zaščite;
3. vozila, ki jih proizvajalci vozil ali organizacije, ki preskušajo vozila, uporabljajo za preskušanja na cestah in
4. vozila, ki se uporabljajo izključno v mestnem potniškem prometu.

(3) Vozila iz prvega odstavka tega člena se lahko uporabljajo na cestah le, če je njihov omejilnik hitrosti nastavljen tako, da ne morejo preseči najvišje dovoljene hitrosti glede na kategorijo vozila in sicer:

1. 100 km/h za motorna vozila za prevoz oseb (vozila kategorij M₂ in M₃) in
2. 90 km/h za motorna vozila za prevoz tovora (vozila kategorij N₂ in N₃).

(4) Vsa vozila, katerih največja hitrost je omejena z omejilnikom hitrosti, morajo imeti v vozniskem delu nameščeno lahko opazno in dobro vidno nalepko, ki opozarja voznika na nastavljeno največjo hitrost.

(5) Vgrajen omejilnik hitrosti sme nastaviti na določeno hitrost le proizvajalec vozila ali proizvajalec omejilnika hitrosti.

37. člen (preverjanje omejilnika hitrosti)

(1) Preverjanje pravilnosti delovanja omejilnika hitrosti se mora opraviti po njegovi vgradnji in nastavitvi, po njegovem popravilu, spremembi števila impulzov poti ali obsega koles ter po posegu v tisti del naprave za dovajanje goriva motorju, na katerega omejilnik hitrosti neposredno deluje.

(2) Preverjanje pravilnosti delovanja omejilnika hitrosti lahko izvajajo le delavnice za nameščanje, preverjanje in popravilo zapisovalne opreme, ki imajo odobritev ministrstva, pristojnega za promet, v skladu z zakonom, ki ureja delovni čas in obvezne počitke mobilnih delavcev ter zapisovalno opremo v cestnih prevozihi, ki ob tem namestijo v vozilo tudi nalepko iz Dela C Priloge 3, ki je sestavni del tega pravilnika, ter izdajo poročilo o kontroli omejilnika hitrosti, katerega vsebina je določena v Delu B Priloge 3 tega pravilnika. Pri tem omejilnik hitrosti opremijo s plombami, če je to možno izvesti.

(3) Periodično preverjanje pravilnosti delovanja omejilnika hitrosti se izvaja sočasno s kontrolo delovanja tahografa in v istih intervalih. Če vozilo nima vgrajenega tahografa, se kontrola delovanja omejilnika hitrosti opravlja na dve leti. Ob periodičnem preverjanju namesti delavnica iz prejšnjega odstavka v vozilo nalepko iz Dela C Priloge 3 tega pravilnika.

(4) Pravilnost delovanja omejilnika hitrosti se preveri s simuliranjem hitrosti. Pri tem se upošteva odstopanje samega omejilnika hitrosti, kot tudi tahografa, saj vozilo ne sme preseči predpisane hitrosti.

(5) Vsa vozila iz prvega odstavka prejšnjega člena, ki so morala biti ob uveljavitvi tega pravilnika že opremljena s homologiranim omejilnikom hitrosti, morajo imeti omejilnik hitrosti pravilno nastavljen in preverjen.

(6) Določba prejšnjega odstavka velja:

1. za vozila kategorije M_3 z največjo maso večjo od 10 t in vozila kategorije N_3 , ki so bila v Republiki Sloveniji prvič registrirana po 30. septembru 1996.
2. za vozila kategorije M_2 , vozila kategorije M_3 z največjo maso do vključno 10 t in vozila kategorije N_2 , ki so bila prvič registrirana po 30. septembru 2001.

(7) Vozila iz prvega odstavka prejšnjega člena, v katera zaradi tehničnih razlogov ni mogoče vgraditi omejilnika hitrosti, morajo imeti o tem potrdilo. Tako potrdilo lahko izda le proizvajalec vozila oziroma omejilnika hitrosti.

(8) Naknadno vgradnjo in nastavitve homologiranih omejilnikov hitrosti sme opraviti le proizvajalec vozila, na katerega se omejilnik vgradi, oziroma proizvajalec omejilnika hitrosti, ki v primeru vgradnje omejilnika izda o tem lastniku vozila ustrezno potrdilo. Vsebinska potrdila je določena v Delu A Priloge 3 tega pravilnika.

(9) Na vozilo se lahko vgradi samo omejilnik hitrosti, ki je homologiran po Pravilniku UN/ECE R 89 oziroma po enakovrednem predpisu.

38. člen (pogoji za najvišjo hitrost 90 km/h oz. 100 km/h)

(1) Vozila iz tretjega odstavka 36. člena morajo imeti omejitev za vožnjo s hitrostjo 90 km/h oziroma 100 km/h vpisano v evidenci registriranih vozil in v prometnem dovoljenju.

(2) Vpis v evidenco registriranih vozil in v prometno dovoljenje se opravi na zahtevo lastnika vozila, če ima vozilo:

1. vgrajen zavorni sistem, ki onemogoča blokiranje koles in ojačen krmilni mehanizem (servo volan);
2. pnevmatike ustrezne nosilnosti in hitrostnega razreda;
3. sedeže, pred katerimi ni sedeža ali ustrezne pregrade, opremljene z varnostnimi pasovi (zadrževalni sistem) in nasloni za glavo.

(3) Vpis ni dovoljen v evidenco registriranih vozil in v prometno dovoljenje vozila, s katerim se prevaža nevarno blago.

(4) Ustreznost vozila za vožnjo s hitrostjo 90 km/h oziroma 100 km/h mora biti posebej navedena v dokumentu o skladnosti vozila; če ta iz dokumenta o skladnosti ni razvidna, opravi pregled ustreznosti vozila in vpis v dokument o skladnosti vozila v postopku posamične odobritve vozila tehnična služba, ki jo je pooblastil homologacijski organ

II. OPREMA VOZIL

39. člen (obvezna oprema vozil)

(1) Obvezna oprema vozil v cestnem prometu po tem pravilniku je:

1. rezervno kolo in orodje za zamenjavo ali ustrezna naprava oziroma pripomoček, ki omogoča vožnjo kljub poškodovani pnevmatiki (razen za vozila kategorij O₁, L, T, C, R, S in vozila kategorij M₂ in M₃, ki so namenjena mestnemu in linijskemu prevozu, ter vozila kategorije N z obliko nadgradnje »SG« in dodatnim opisom »komunalno« ali z obliko nadgradnje »18 Vozilo za zbiranje smeti«), kot je opredeljeno v 23. členu tega pravilnika;
2. varnostni trikotnik za označitev, da je vozilo ustavljeno na cestišču (razen za vozila kategorij L_{1e}, L_{2e} in L_{3e}), ki mora biti homologiran po Pravilniku UN/ECE R 27;
3. gasilnik za vozila za javni prevoz potnikov, avtobuse in tovorna vozila (za vozila kategorij M₁ in N z gasilno sposobnostjo najmanj 8A, 55B, za ostala vozila z gasilno sposobnostjo najmanj 21A, 113B);
4. komplet za prvo pomoč za vozila kategorij L (razen za vozila kategorij L_{1e}, L_{2e}) (v nadaljnjem besedilu: komplet za prvo pomoč za motoriste);
5. komplet za prvo pomoč za vozila kategorij M, N, T in C (v nadaljnjem besedilu: komplet za prvo pomoč za avtomobiliste);
6. komplet rezervnih žarnic, kot so opredeljene v 18. členu tega pravilnika (razen za vozila kategorij L_{1e}, L_{2e}, L_{3e}, L_{4e}, L_{5e}, T in C);
7. zimska oprema, kot je opredeljena v 46. do 48. členu tega pravilnika.

(2) Ne glede na določbo 5. točke prejšnjega odstavka je za vozila kategorij T in C lahko namesto kompleta za prvo pomoč za avtomobiliste tudi komplet za prvo pomoč za motoriste.

(3) Obvezna oprema vozil kategorij N, O, M₂ in M₃ je poleg opreme iz prvega odstavka tega člena še:

1. podložne zagozde (najmanj 2 kosa), razen za vozila kategorije N₁, O₁ in O₂;
2. dodatni varnostni trikotnik za označitev, da je vozilo ustavljeno na cestišču, ki mora biti homologiran po Pravilniku UN/ECE R 27 – samo za tovorna vozila in avtobuse, če

- vlečejo priklopno vozilo, in motorno vozilo, ki vozi na koncu kolone, če motorna vozila vozijo v organizirani koloni;
3. kladivo za razbijanje stekla – samo za vozila kategorij M₂ in M₃ (najmanj 2 kosa).

(4) Obvezna oprema vozil kategorije T, R in S so poleg opreme iz prvega odstavka tega člena še podložne zagozde (najmanj 1 kos).

40. člen (vrsta in vsebina kompletov za prvo pomoč)

- (1) Vrsti kompletov za prvo pomoč sta:
1. komplet za prvo pomoč za motoriste in
 2. komplet za prvo pomoč za avtomobiliste.

(2) Vsebina kompletov za prvo pomoč iz prejšnjega odstavka je določena v Prilogi 4, ki je sestavni del tega pravilnika.

41. člen (embalaža kompletov za prvo pomoč)

(1) Komplet za prvo pomoč mora biti shranjen v embalaži, ki ščiti vsebino pred poškodovanjem, nečistočo in vodo. Material, iz katerega je embalaža izdelana, ne sme vplivati na kakovost vsebine, ki je shranjena v njej, mora biti odporen proti vplivom goriv, ki se uporabljajo v motornih vozilih, proti temperaturnim spremembam in proti vlagi. Če je embalaža izdelana iz materiala, ki lahko korodira, mora biti zaščiten proti koroziji.

(2) Embalaža mora imeti zadostno trdnost, njeni robovi in ogli ne smejo biti ostri, ampak zaobljeni. Pokrov mora biti mogoče zapreti in zavarovati proti nehotenemu odpiranju (lahko tudi s plombiranjem), pri odpiranju pa ga mora biti mogoče preklopiti do podlage, na kateri embalaža stoji.

(3) Na pokrovu (zgornjem delu) embalaže mora biti oznaka proizvajalca in napis: »Komplet za prvo pomoč – za motoriste« oziroma »Komplet za prvo pomoč – za avtomobiliste«.

(4) V skladu z zakonom, ki ureja Rdeči križ Slovenije, je na embalaži kompletov za prvo pomoč prepovedana uporaba znaka Rdečega križa.

(5) Oblika embalaže kompleta za prvo pomoč za motoriste ni predpisana, ustrezati pa mora obsegu vsebine iz 2. točke Priloge 4 tega pravilnika. Lahko je izdelana iz impregniranega oziroma plastificiranega platna.

(6) Embalaža kompleta za prvo pomoč za avtomobiliste mora biti izdelana iz trdnjšega materiala. Imeti mora obliko škatle z zunanjimi merami tlorisa 255 mm ± 2 mm x 166 mm ± 2 mm, njena višina v zaprtem stanju pa mora biti 80 mm ± 2 mm. Pokrov lahko prekriva stranske stene (15 mm ± 1 mm) in ima lahko največje mere 264 mm ± 3 mm x 175 mm ± 3 mm (d x š x v). Debelina stene naj ne presega 3 mm.

42. člen (odpornost embalaže kompletov za prvo pomoč)

(1) Odpornost embalaže proti gorivu se ugotavlja tako, da se na površino embalaže (ali vzorca materiala) nanese ločeno 10 ml neosvinčenega bencina in dizelskega goriva. Po 6 urah se vizualno preveri stanje. Na površini ne sme biti opaznih nobenih sprememb.

(2) Odpornost proti temperaturnim spremembam se ugotavlja tako, da se embalažo trikrat zaporedoma drži po 2 uri na temperaturi $-25\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$ in nato na temperaturi $80\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$. Po ohladi na $20\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$ se vizualno preveri stanje. Na embalaži ne sme biti opaznih nobenih sprememb.

(3) Odpornost embalaže kompleta za prvo pomoč za avtomobiliste je treba preskusiti še glede trdnosti in tesnosti.

(4) Odpornost proti padcem se ugotavlja tako, da se tri kose embalaže pri sobni temperaturi ($20\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$) napolni z 1,5 kg polietilenskega granulata in zapre. Nato se vsak tak kos spusti z višine 80 cm na podlago tako, da pade nanjo s vso svojo spodnjo površino. Nato se tri druge kose embalaže pripravi na enak način in jih ohladi na temperaturo $-25\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$ ter pusti na tej temperaturi 24 ur, nakar se po segretju na sobno temperaturo ($20\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$) opravi enak preskus s prostim padom. Po teh preskušanjih na embalaži ne sme biti poškodb.

(5) Tesnost zaprte embalaže se preskuša po standardu SIST EN 60529. Pri tem preskusu se vsebina ne sme zmočiti.

(6) Vzorec embalaže mora biti preskušen v preskusnem laboratoriju, akreditiranem za tovrstna preskušanja.

43. člen

(način zlaganja vsebine kompletov za prvo pomoč)

Vsebina mora biti v embalaži zložena tako, da se pri odprtem pokrovu in nagibu embalaže do 30° ne raztrese iz embalaže.

44. člen

(dodatna vsebina kompletov za prvo pomoč)

(1) Seznam vsebine in navodilo za nudenje prve pomoči morata biti v slovenskem jeziku.

(2) V seznamu vsebine mora biti na prvem mestu napisan napotek, da je treba vsak porabljen ali manjkajoči del takoj nadomestiti.

(3) Kot navodilo za nudenje prve pomoči se uporabi zloženka »Najnujnejši ukrepi prve pomoči za voznike motornih vozil, navodila za laike«, ki jo izdaja Rdeči križ Slovenije, oziroma drugo strokovno verificirano navodilo.

45. člen

(vzdrževanje kompletov za prvo pomoč)

(1) Komplet za prvo pomoč mora biti higiensko vzdrževan, zahtevani sterilni materiali pa v nepoškodovani zaprti embalaži in z veljavnim rokom uporabe ter nazivom in ostalimi podatki v slovenskem jeziku.

(2) V vozilu se lahko uporabljajo tudi kompleti za prvo pomoč, izdelani v tujini, ki odstopajo od zahtev tega pravilnika glede velikosti in oblike embalaže ter napisa na njej, pod pogojem, da ta embalaža ustreza zahtevam glede kakovosti in trdnosti, vsebina kompleta pa mora ustrezati določbam iz Priloge 4 tega pravilnika.

46. člen
(zimsko oprema motornih vozil)

(1) Zimsko opremo motornih vozil kategorij M₁, N₁, L_{5e}, L_{6e} in L_{7e} sestavljajo:

1. zimske pnevmatike na vseh kolesih ali
2. poletne pnevmatike in v priboru ustrezno velike snežne verige za pogonska kolesa ali verigam enakovredni pripomočki. Vozila s štirikolesnim pogonom morajo imeti v primeru stalnega pogona snežne verige vsaj za eno os, v primeru priklopljivega pogona vsaj za stalno vklopljeno os.

(2) Zimsko opremo motornih vozil kategorij N₂, N₃, M₂ in M₃ sestavljajo:

1. zimske pnevmatike najmanj na pogonskih kolesih ali
2. poletne pnevmatike in v priboru ustrezno velike snežne verige za pogonska kolesa ali verigam enakovredni pripomočki. Vozila s štirikolesnim pogonom morajo imeti v primeru stalnega pogona snežne verige vsaj za eno os, v primeru priklopljivega pogona vsaj za stalno vklopljeno os.

(3) Vozila iz prejšnjega odstavka morajo imeti v zimski opremi še lopato.

(4) Glavni kanali dezena pnevmatik, ki štejejo v zimsko opremo, morajo biti globoki najmanj 3 mm. Zimske pnevmatike, ki imajo glavne kanale dezena globoke manj kot 3 mm, prištevamo k poletnim pnevmatikam.

(5) Zimske pnevmatike so tiste pnevmatike, ki imajo na boku proizvajalčevo oznako »M + S« ali »M.S« ali »M&S« in so pnevmatike, katere profil (dezen), sestava ali struktura tekalne plasti so načrtovani predvsem za doseganje večje učinkovitosti v snežnih razmerah od običajne pnevmatike, kar zadeva njeno učinkovitost pri speljevanju ali ohranjanju motornega vozila v gibanju.

(6) Ne glede na določilo prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena štejejo za zimsko opremo motornih vozil, ki so v cestnem prometu na priobalnem območju Republike Slovenije, tudi samo poletne pnevmatike z globino glavnih kanalov dezena pnevmatik najmanj 3 mm. Priobalno območje je v skladu s tem pravilnikom del ozemlja Republike Slovenije, ki ga omejuje obala Jadranskega morja, meja z Republiko Italijo, meja z Republiko Hrvaško ter naslednje ceste (ki niso vključene v to območje):

- R3 627 – odsek 3761 mejni prehod Osp – Črni kal;
- R1 208 – odsek 1434 Črni kal – Aver;
- R2 208 – odsek 1059 Aver – Gračišče;
- R3 626 – odsek 3726 Gračišče – mejni prehod Brezovica pri Gradinu.

(7) V cestnem prometu ni dovoljeno uporabljati pnevmatik z žebli.

47. člen
(kategorija hitrosti zimske pnevmatike)

Kategorija hitrosti zimske pnevmatike mora ustrezati zahtevam točke 5.2.3.2.2 Pravilnika UN/ECE R 142.

48. člen
(obveza glede zimske opreme vozil)

(1) Vozila, ki uporabljajo zimsko opremo po drugi točki prvega odstavka in drugi točki drugega odstavka ter šestega odstavka 46. člena tega pravilnika, morajo imeti v zimskih

razmerah na pogonskih kolesih ustrezne in pravilno nameščene snežne verige ali verigam enakovredne pripomočke ali naprave.

(2) Enakovrednost verigam enakovrednih pripomočkov iz prejšnjega odstavka odobri homologacijski organ v Republiki Sloveniji.

IV. DODATNE ZAHTEVE ZA VOZILA S POSEBNO OBLIKO NADGRADNJE OZIROMA S POSEBNIM NAMENOM

49. člen (prekategorizacija vozil)

Vsako vozilo, za katerega se želi doseči sprememba kategorije, je treba ustrezno predelati in zanj opraviti postopek posamične odobritve predelanega vozila, kot je določen v zakonu.

50. člen (prekategorizacija vozila iz kategorije M_1 v N_1)

(1) Za prekategorizacijo vozila iz kategorije M_1 v N_1 mora predelano vozilo izpolnjevati naslednje zahteve glede mer, mas, delov in opreme:

1. imeti mora vrata na zadnji steni;
2. imeti sme samo eno vrsto sedežev za voznika in sovoznika, izjemoma če je izpolnjen pogoj iz 11. točke tega odstavka, ima lahko dve vrsti sedežev;
3. okenske odprtine v prostoru, namenjenem prevozu tovora, ne smejo biti zastekljene, temveč fiksno zaprte s pločevino, ki mora biti na zunanji strani lakirana v barvi vozila; okenske odprtine na zadnjih vratih so lahko zastekljene; pločevina, ki zapira okenske odprtine mora biti trdno pritrjena na karoserijo vozila;
4. tovorni prostor mora biti od potniškega ločen s pregrado (pločevina ali kovinska mreža) po celi višini in širini, zračnost med pregradno steno in fiksnimi deli karoserije vozila je lahko največ 40 mm, izjemoma na zelo kratkih odsekih, kjer oblika karoserije močnejše odstopa od zvezne linije, tudi do 70 mm; pregrada mora biti trdno povezana s karoserijo in podom tovornega prostora na tak način, da se je ne da odstraniti brez poškodovanja karoserije; v pločevinasti pregradni steni je lahko vgrajeno tudi okno, ki pa mora biti, če je večje od 800 cm², zaščiteno z varovalno mrežo (enake konstrukcije kot za pregrado) s strani tovornega prostora; če je pregrada iz kovinske mreže, ne sme biti mogoče skozi zanke mreže potisniti preskusnega telesa z merami 50 x 10 mm, z robovi, ki so zaobljeni s polmerom 0,5 mm; pregrada se ob obremenitvi s preskusno silo, ki deluje v času najmanj 10 sekund preko preskusnega telesa s kvadratno čelno površino s stranico 50 mm v sredini pregrade in v smeri vožnje, ne sme odtrgati od karoserije vozila, lahko pa se deformira za največ 200 mm; preskusna sila (v N) je $F = 0,3 \times Q \times 9,81$, pri čemer je Q največja možna masa tovora (v kg); preverjanje trdnosti pregradne stene se lahko izvede z mehanskim preskusom ali računsko;
5. če so v tovnem delu pritrdišča za sedeže in varnostne pasove, morajo biti ta pritrdišča zavarjena, izvrtana ali obdelana tako, da jih ni mogoče ponovno uporabiti, razen v primeru, ko se pritrdišča za sedeže uporabijo za pritrditev pregradne stene;
6. tla tovornega prostora morajo biti ravna; talna konstrukcija mora biti trdno povezana z vozilom na tak način, da se je ne da odstraniti brez poškodovanja karoserije; vdolbine za noge pri odstranjenih sedežih morajo biti izravnane in zaprte tudi od strani;
7. v tovnem prostoru morata biti najmanj dva para pritrdišč za fiksiranje tovora; pritrdišča so lahko oddaljena od stranske stene največ 150 mm, od prednje ali zadnje stene pa

- največ 200 mm; vzdolžna oddaljenost med pritrdišči je lahko največ 1 000 mm; pritrdišča so lahko nameščena tudi na stranskih stenah, vendar čim bližje ravni poda (največ 200 mm); pritrdišče mora zdržati najmanj preskusno silo F iz 4. točke tega odstavka;
8. če je tovorni prostor krajši od 1 500 mm, morajo biti bočna vrata v tovornem prostoru blokirana;
 9. biti mora opremljeno z napravo za zvočni opozorilni signal pri vzvratni vožnji;
 10. biti mora opremljeno z vzvratnimi ogledali na obeh bočnih straneh;
 11. v tovornem prostoru mora biti mogoče sestaviti kontrolni okvir naslednjih mer:
 - pri vozilih z notranjo višino manjšo od 1 350 mm:
 - d = 1 250 mm, v = 980 mm in š = 500 mm;
 - oziroma pri vozilih z notranjo višino enako 1 350 mm ali večjo:
 - d = 2 000 mm, v = 1 300 mm in š = 500 mm (pri eni vrsti sedežev) ali
 - d = 1 500 mm, v = 1 300 mm in š = 500 mm (pri dveh vrstah sedežev);
 - (mera »d« se meri v smeri vzdolžne osi vozila, mera »v« pa v navpični smeri);
 12. razmerje med maso potnikov in maso tovora mora biti v korist tovora:

$$P - [M + (N \times 68)] > N \times 68$$
 kjer je:
 - P = največja tehnično dovoljena masa obremenjenega vozila v kg;
 - M = masa vozila v stanju, pripravljenem za vožnjo v kg;
 - N = število sedežev, razen vozniskega.

(2) Zahteve iz 11. točke prejšnjega odstavka ne veljajo za prekategorizacijo pri vozilih, kjer obstaja pri proizvajalcu vozila tudi različica tega vozila v tovorni izvedbi. V tem primeru mora biti velikost tovornega prostora najmanj enaka tisti iz originalne različice.

(3) Zahteve iz 11. točke prvega odstavka tega člena se pri vozilih, kjer je tovorni prostor v pretežni meri zapolnjen s trdno vgrajeno opremo, preverjajo pred vgraditvijo opreme.

(4) Zahteve iz prvega odstavka tega člena, razen 8. in 11. točke prvega odstavka tega člena, se uporabljajo tudi pri dodelavi oziroma predelavi vozil kategorije N₁.

51. člen (bivalna vozila)

(1) Vozilo z obliko nadgradnje »SA – bivalno vozilo« mora biti opremljeno v skladu z zahtevami tega člena.

- (2) V bivalnem vozilu mora biti trajno urejen bivalni prostor z vsaj naslednjo opremo:
1. sedeži in miza,
 2. ležišča, ki se lahko sestavijo iz sedežev,
 3. oprema za pripravo hrane (vgrajen električni oziroma plinski štedilnik, kuhinjski pult, pomivalno korito, rezervoarji za svežo in odpadno vodo) in
 4. oprema za hrambo.

(3) Oprema iz prejšnjega odstavka mora biti fiksno pritrjena v bivalnem prostoru, vendar sme biti mogoče mizo na enostaven način odstraniti. Vsa vrata omaric morajo imeti zapirala z mehanskim varovanjem.

(4) Za dostop v bivalni prostor vozila morajo biti na desni ali zadnji strani vrata.

(5) Bivalni prostor mora imeti urejeno osvetlitev. V dnevnem oziroma kuhinjskem prostoru mora biti vgrajeno najmanj eno okno. Okna morajo biti tudi na obeh straneh ob sedežih, če se v bivalnem prostoru med vožnjo nahajajo potniki. Okna morajo biti zastekljena s homologiranimi stekli in na vratih vgrajene dvostopenjske avtomobilске ključavnice z varnostnim zaklepanjem, ki preprečuje nehoteno odpiranje vrat med vožnjo.

(6) Bivalno vozilo mora imeti praviloma stojno višino, ki se lahko zagotovi tudi z dvižno streho. Izjemoma je lahko kuhinjski pult s štedilnikom vgrajen tudi tako, da se uporablja pod odprtimi dvižnimi zadnjimi vrati, kadar gre za manjše bivalno vozilo z dvema sedežema, ki nima stojne višine.

(7) Sedeži (posamični sedeži oziroma sedežne klopi z ogradjem), ki so predvideni za prevoz potnikov in so vgrajeni v bivalnem prostoru, morajo biti homologirani, ustrezno pritrjeni na nosilno ogrodje vozila in opremljeni s tritočkovnimi varnostnimi pasovi ter nasloni za glavo oziroma z ustrezno oblazinjenim naslonjalom tudi v višini glave. Pri tem notranja oprema ne sme segati v območje gibanja teles potnikov na sedežih, pripetih z varnostnimi pasovi, in ne sme predstavljati dodatne nevarnosti za potnike.

(8) Število sedežev v bivalnem vozilu mora biti najmanj enako številu ležišč.

(9) Plinska peč mora ustrezati Uredbi (ES) št. 661/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o zahtevah za homologacijo za splošno varnost motornih vozil, njihovih priklopnikov ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (UL L št. 200 z dne 31. 7. 2009, str. 1), zadnjič spremenjeni z Uredbo Komisije (EU) 2019/543 z dne 3. aprila 2019 o spremembi Priloge IV k Uredbi (ES) št. 661/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ter prilog I, III in IV k Direktivi 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta s posodobitvijo sklicev na nekatere pravilnike Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo o homologaciji motornih vozil in njihovo vključitvijo (UL L št. 95 z dne 4. 4. 2019, str. 1).

(10) Bivalno vozilo mora izpolnjevati ustrezne zahteve naslednjih standardov, kjer pride v poštev:

1. SIST EN 721 – Bivalna počitniška vozila – Zahteve za varnostno prezračevanje;
2. SIST EN 1646–1+A1 – Bivalna počitniška vozila – Avtodomi – 1. del: Zdravstvene in varnostne zahteve za bivanje;
3. SIST EN 1646–2 – Bivalna počitniška vozila – Avtodomi – 2. del: Obremenitev;
4. SIST EN 1648–2 – Bivalna počitniška vozila – 12 V enosmerna električna napeljava male napetosti – 1. del: Avtodomi;
5. SIST EN 1949 – Specifikacija za vgradnjo sistemov na UNP v bivalna počitniška vozila in druga cestna vozila in
6. SIST EN 1949/A1 – Specifikacija za vgradnjo sistemov na UNP v bivalna počitniška vozila in druga cestna vozila – Dopolnilo A1.

(11) Obliko nadgradnje »SA – bivalno vozilo« lahko dobi zgolj vozilo kategorije M.

(12) Pri predelavi vozila kategorije N v bivalno vozilo se upoštevajo homologacijske zahteve, kot so predpisane za homologacijo oz. posamično odobritev vozil za posebne namene (za bivalna vozila) v ustreznem homologacijskem predpisu.

(1) Vozilo z obliko nadgradnje »SE – bivalna prikolica« mora biti opremljeno v skladu z zahtevami tega člena.

(2) V bivalni prikolici mora biti trajno urejen bivalni prostor z vsaj naslednjo opremo:

1. sedeži in miza,
2. ležišča, ki se lahko sestavijo iz sedežev,
3. oprema za pripravo hrane (vgrajen električni oziroma plinski štedilnik, kuhinjski pult, pomivalno korito, rezervoarji za svežo in odpadno vodo) in
4. oprema za hrambo.

(3) Oprema iz prejšnjega odstavka mora biti fiksno pritrjena v bivalnem prostoru, vendar sme biti mogoče mizo na enostaven način odstraniti. Vsa vrata omaric morajo imeti zapirala z mehanskim varovanjem.

(4) Za dostop v bivalni prostor vozila morajo biti na desni ali zadnji strani vrata.

(5) Bivalni prostor mora imeti urejeno osvetlitev. V dnevnem oziroma kuhinjskem prostoru mora biti vgrajeno najmanj eno okno. Okna morajo biti tudi na obeh straneh ob sedežih. Okna morajo biti zastekljena s homologiranimi stekli in na vratih vgrajene dvostopenjske avtomobilске ključavnice z varnostnim zaklepanjem, ki preprečuje nehoteno odpiranje vrat med vožnjo.

(6) Bivalni priklopnik mora imeti praviloma stojno višino, ki se lahko zagotovi tudi z dvizžno streho. Izjemoma je lahko kuhinjski pult s štedilnikom vgrajen tudi tako, da se uporablja pod odprtimi dviznimi zadnjimi vrati, kadar gre za manjši bivalni priklopnik, ki nima stojne višine.

(7) Plinska peč mora ustrezati Uredbi (ES) št. 661/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o zahtevah za homologacijo za splošno varnost motornih vozil, njihovih priklopnikov ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (UL L št. 200 z dne 31. 7. 2009, str. 1), zadnjič spremenjeni z Uredbo Komisije (EU) 2019/543 z dne 3. aprila 2019 o spremembi Priloge IV k Uredbi (ES) št. 661/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ter prilog I, III in IV k Direktivi 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta s posodobitvijo sklicev na nekatere pravilnike Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo o homologaciji motornih vozil in njihovo vključitvijo (UL L št. 95 z dne 4. 4. 2019, str. 1).

(10) Bivalni priklopnik mora izpolnjevati ustrezne zahteve naslednjih standardov, kjer pride v poštev:

1. SIST EN 721 – Bivalna počitniška vozila – Zahteve za varnostno prezračevanje;
2. SIST EN 722–1 – Bivalna počitniška vozila – Sistem ogrevanja na tekoča goriva – 1. del: Počitniške prikolice in premične počitniške hišice;
3. SIST EN 1645–1+A1: – Bivalna počitniška vozila – Prikolice – 1. del: Zdravstvene in varnostne zahteve za bivanje;
4. SIST EN 1645–2 – Bivalna počitniška vozila – Prikolice – 2. del: Obremenitev;
5. SIST EN 1648–1 – Bivalna počitniška vozila – 12 V enosmerna električna napeljava male napetosti – 1. del: Počitniške prikolice;
6. SIST EN 1949 – Specifikacija za vgradnjo sistemov na UNP v bivalna počitniška vozila in druga cestna vozila in
7. SIST EN 1949/A1 – Specifikacija za vgradnjo sistemov na UNP v bivalna počitniška vozila in druga cestna vozila – Dopnilo A1.

(1) Vozilo z obliko nadgradnje »SC – reševalno vozilo« in enim od dodatnih opisov iz tretjega odstavka tega člena mora biti opremljeno najmanj z opremo v skladu z zahtevami tega člena ter ustrezati zahtevam predpisov, ki urejajo izvajanje nujne medicinske pomoči oziroma prevoze pacientov in jih izda minister, pristojen za zdravje.

(2) Reševalna vozila morajo biti prepoznavne barve, označena z vizualnimi oznakami vozila nujne medicinske pomoči in opremljena s posebnimi opozorilnimi svetilkami, ki oddajajo modro svetlobo tako, da so vidne z vseh strani. Reševalna vozila imajo lahko vgrajene tudi delovne žaromete. Ta vozila morajo imeti vgrajeno tudi ustrezno zvočno signalizacijo.

(3) Reševalna vozila se delijo v tri skupine in sicer:

1. z dodatnim opisom »reanimobil«, ki ustreza zahtevam standarda SIST EN 1789 tip C;
2. z dodatnim opisom »nujno reševalno vozilo«, ki ustreza zahtevam standarda SIST EN 1789, tip B in
3. z dodatnim opisom »nenujno reševalno vozilo«, ki ustreza zahtevam standarda SIST EN 1789, tip A.

(4) V prostoru reševalnega vozila morajo biti vgrajena prenosna nosila na podstavku, sedeži za zdravniško osebje oziroma spremljevalca ter ostala specialna oprema za izvajanje nujne medicinske pomoči. Vgrajen je lahko tudi poseben prevozni sedež za bolnika, ki pa mora biti med vožnjo ustrezno zavarovan. Namestitev nosil, premičnih sedežev in medicinske opreme v prostoru reševalnega vozila mora biti skladno z zahtevami standarda SIST EN 1789. Sedeži, obrnjeni v smeri vožnje, morajo biti opremljeni s tritočkovnimi varnostnimi pasovi in nasloni za glavo, sedeži, obrnjeni proti smeri vožnje, pa najmanj z dvotočkovnimi varnostnimi pasovi.

(5) Poleg zahtev iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena mora reševalno vozilo izpolnjevati ustrezne zahteve naslednjih standardov, kjer pride v poštev:

1. SIST EN 1865–1 – Specifikacije za nosila in drugo opremo za ravnanje s pacienti v reševalnih vozilih – 1. del: Specifikacija za splošne sisteme nosil in opremo za ravnanje s pacienti;
2. SIST EN 1865–2: – Specifikacije za nosila in drugo opremo za ravnanje s pacienti v reševalnih vozilih – 2. del: nosila s pomožnim pogonom in
3. SIST EN 1846–2 + A3 – Gasilska in reševalna vozila – 2. del: Splošne zahteve – Varnost in obnašanje pri uporabi.

(6) Pri predelavi vozila kategorije N v reševalno vozilo se upoštevajo homologacijske zahteve, kot so predpisane za homologacijo oz. posamično odobritev vozil za posebne namene (za reševalna vozila) v ustreznem homologacijskem predpisu.

54. člen

(NMP vozilo urgentnega zdravnika)

(1) Vozilo urgentnega zdravnika z obliko nadgradnje »SG – vozilo za posebne namene« z dodatnim opisom »NMP - urgentni zdravnik« mora biti opremljeno v skladu z zahtevami tega člena ter ustrezati zahtevam predpisa, ki ureja prevoze pacientov in ga izda minister, pristojen za zdravje.

(2) Vozilo urgentnega zdravnika mora biti prepoznavne barve, označeno z vizualnimi oznakami urgentnega zdravnika in opremljeno s posebnimi opozorilnimi svetilkami, ki oddajajo modro svetlobo tako, da so vidne z vseh strani. To vozilo mora imeti vgrajeno tudi ustrezno zvočno signalizacijo.

(3) V vozilo urgentnega zdravnika se lahko predela zgolj vozilo kategorije M1 ali M1G, ki ima pogon na vsa kolesa.

(4) V prtljažnem delu vozila urgentnega zdravnika mora biti urejen prostor za namestitvev prenosne opreme za nudenje nujne medicinske pomoči.

55. člen (NMP reševalno motorno kolo)

(1) Motorno kolo z obliko nadgradnje »SG – vozilo za posebne namene« z dodatnim opisom »NMP – reševalno« mora biti opremljeno v skladu z zahtevami tega člena ter ustrezati zahtevam predpisa, ki ureja prevoze pacientov in ga izda minister, pristojen za zdravje.

(2) Reševalno motorno kolo mora biti prepoznavne barve, označeno z vizualnimi oznakami vozila nujne medicinske pomoči in opremljeno s posebnimi opozorilnimi svetilkami, ki oddajajo modro svetlobo tako, da so vidne z vseh strani. To motorno kolo mora imeti vgrajeno tudi ustrezno zvočno signalizacijo.

(3) V reševalno motorno kolo se lahko predela samo motorno kolo kategorije L3e.

(4) Na zadnjem delu reševalnega motornega kolesa mora biti urejen prostor za namestitvev prenosne opreme za nudenje nujne medicinske pomoči.

56. člen (NMP vozilo za vodenje, podporo in komunikacije)

(1) Vozilo z obliko nadgradnje »SG – vozilo za posebne namene« z dodatnim opisom »NMP – vodenje in komunikacija« mora biti opremljeno v skladu z zahtevami tega člena ter ustrezati zahtevam predpisa, ki ureja prevoze pacientov in ga izda minister, pristojen za zdravje.

(2) NMP vozilo za vodenje, podporo in komunikacije mora biti prepoznavne barve, označeno z vizualnimi oznakami vozila nujne medicinske pomoči in opremljeno s posebnimi opozorilnimi svetilkami, ki oddajajo modro svetlobo tako, da so vidne z vseh strani. To vozilo mora imeti vgrajeno tudi ustrezno zvočno signalizacijo, lahko pa ima vgrajene tudi delovne žaromete.

(3) V NMP vozilo za vodenje, podporo in komunikacije se lahko predela samo vozilo kategorije M1 ali M1G, ki ima pogon na vsa kolesa.

57. člen (NMP vozilo za prevoz osebja)

(1) Vozilo z obliko nadgradnje »SG – vozilo za posebne namene« z dodatnim opisom »NMP – prevoz osebja« mora biti opremljeno v skladu z zahtevami tega člena ter ustrezati zahtevam predpisa, ki ureja prevoze pacientov in ga izda minister, pristojen za zdravje.

(2) NMP vozilo za prevoz osebja mora biti prepoznavne barve, označeno z vizualnimi oznakami vozila nujne medicinske pomoči in opremljeno s posebnimi opozorilnimi svetilkami, ki oddajajo modro svetlobo tako, da so vidne z vseh strani. To vozilo mora imeti vgrajeno tudi ustrezno zvočno signalizacijo, lahko pa ima vgrajene tudi delovne žaromete.

(3) NMP vozilo za prevoz osebja se lahko predela samo vozilo kategorije, ki jo določa predpis, ki ureja prevoze pacientov in ga izda minister, pristojen za zdravje.

58. člen (pogrebna vozila)

(1) Vozilo z obliko nadgradnje »SD – pogrebno vozilo« mora biti opremljeno najmanj z opremo v skladu z zahtevami tega člena.

(2) Pogrebno vozilo mora biti v zadnjem delu posebej prirejeno za namen prevoza krste ali žare.

(3) Vozniška kabina oziroma potniški prostor pogrebnega vozila mora biti ločen od zadnjega dela vozila z originalno vgrajeno pregradno steno ali s polno pregradno steno ustrezne trdnosti, katere trdnost se preveri v skladu s 4. točko prvega odstavka 50. člena tega pravilnika. V steni je lahko vgrajeno fiksno okno, ki pa mora biti zastekljeno z varnostnim steklom in zaščiteno z varnostno mrežo.

(4) Prostor v zadnjem delu pogrebnega vozila mora biti prisilno prezračevan.

(5) Prostor v zadnjem delu pogrebnega vozila mora biti v spodnjem delu obložen z oblogo iz ustreznega materiala, ki omogoča enostavno čiščenje.

(6) Na podu pogrebnega vozila morajo biti pritrjena kovinska vodila z vozičkom iz nerjavečega materiala za krsto oziroma pritrdilna mesta za žare. Pritrditev mora biti izvedena na nosilce oziroma ustrezno ojačena mesta na podu karoserije, v notranjosti pa morajo biti izdelana tudi pritrdišča za naprave za zavarovanje krste oziroma žare proti premikanju med prevozom.

(7) Obliko nadgradnje »SD – pogrebno vozilo« lahko dobi zgolj vozilo kategorije M.

(8) Pri predelavi vozila kategorije N v pogrebno vozilo se upoštevajo homologacijske zahteve, kot so predpisane za homologacijo oz. posamično odobritev vozil za posebne namene (za pogrebna vozila) v ustreznem homologacijskem predpisu

(9) Za vozilo, opremljeno v skladu s tem členom, ki ni prekategorizirano v kategorijo M, se določi oblika nadgradnje »SG – vozilo za posebne namene« brez dodatnega opisa nadgradnje.

59. člen (vozilo – premična delavnica)

(1) Vozilo z obliko nadgradnje »SG – vozilo za posebne namene« z dodatnim opisom »delavnica« mora biti opremljeno najmanj z opremo v skladu z zahtevami tega člena.

(2) Vozilo – premična delavnica mora imeti v tovnem delu urejeno delavnico z vgrajenim delovnim pultom in posebno opremo, s katero mora biti zapolnjen pretežni del prostora. Prostor lahko zasedajo tudi premične naprave in oprema, ki se uporabljajo za opravljanje dela na terenu, pri čemer morajo biti izdelana pritrdišča za njihovo zavarovanje

proti premikanju med vožnjo. Če so naprave in oprema, ki se uporabljajo za opravljanje dela, trdno vgrajene, delovni pult ni potreben.

(3) Vozniška kabina oziroma potniški prostor vozila – premične delavnice mora biti ločen od zadnjega dela vozila z originalno vgrajeno pregradno steno ali s polno pregradno steno ustrezne trdnosti, katere trdnost se preveri v skladu s 4. točko prvega odstavka 50. člena tega pravilnika. V steni je lahko vgrajeno okno, ki pa mora biti zastekljeno z varnostnim steklom in na strani delovnega prostora zavarovano z varnostno mrežo. Če so v pregradni steni vgrajena vrata, morajo biti opremljena z zapiralnim mehanizmom. Vrata morajo biti izvedena tako, da trdnost pregradne stene in njena varovalna funkcija nista zmanjšani.

(4) Regali za orodje in predalniki v vozilu – premični delavnici morajo biti ustrezno (trdno) pritrjeni na karoserijo in izvedeni tako, da je preprečeno izpadanje orodja in delov (zavarovani proti odpiranju) med vožnjo in močnem zaviranju vozila. Za večje dele opreme in orodja morajo biti vgrajena stojala z elementi za pritrditev, da med vožnjo ne pride do nehotenega premikanja. Regali za orodje in predalniki ter druga specialna oprema morajo biti namensko izdelani iz kovinskih materialov oziroma morajo biti trdnostno ustrezno preskušeni za uporabo v vozilih.

(5) Če je vozilo – premična delavnica opremljeno z delovnim pultom s primežem, ki je vgrajen v delovnem prostoru v notranjosti vozila, mora imeti na tem mestu vozilo stojno višino, sicer pa mora biti izveden kot zložljiv, da ga je možno izvleči iz vozila.

(6) Delovno mesto v vozilu – premični delavnici mora biti ustrezno osvetljeno. V delu, kjer je nameščen delovni pult, je lahko vgrajeno bočno okno, ki pa mora biti z notranje strani dodatno zavarovano z zaščitno mrežo.

(7) Za dostop v delovni prostor vozila – premične delavnice morajo biti na desni ali zadnji strani vrata.

60. člen

(vozila, v katerem se izvaja neka dejavnost)

(1) Vozilo z obliko nadgradnje »SG – vozilo za posebne namene« in brez dodatnega opisa, v katerem se izvaja neka dejavnost, mora imeti vso vgrajeno opremo v vozilu tako zavarovano, da se prepreči njeno nehoteno premikanje med vožnjo in pri močnem zaviranju.

(2) Če se v delovnem prostoru vozila, v katerem se izvaja neka dejavnost, vozijo osebe ali se nahajajo delavci, ki opravljajo svojo dejavnost med vožnjo, morajo biti ti sedeži homologirani in opremljeni s tritočkovnimi varnostnimi pasovi ter nasloni za glavo. Vgrajena oprema med vožnjo ne sme predstavljati nevarnosti za osebe, ki se vozijo v tem prostoru.

(3) Vozniška kabina oziroma potniški prostor v vozilu, v katerih se izvaja neka dejavnost, je lahko ločen od zadnjega dela vozila z originalno pregradno steno ali s pregradno steno, katere trdnost se preveri v skladu s 4. točko prvega odstavka 50. člena tega pravilnika. Če so v pregradni steni vgrajena vrata, morajo biti opremljena z zapiralnim mehanizmom. Vrata morajo biti izvedena tako, da trdnost pregradne stene in njena varovalna funkcija nista zmanjšani.

(4) Notranjost vozila, v katerem se izvaja neka dejavnost, kjer se nahajajo osebe, mora biti ustrezno osvetljena, prezračevana in opremljena z vsaj enim oknom na vsaki strani.

(5) Za dostop v delovni prostor vozila, v katerem se izvaja neka dejavnost, morajo biti na desni ali zadnji strani vrata.

61. člen
(vozilo – premična prodajalna)

(1) Vozilo z obliko nadgradnje »SG – vozilo za posebne namene« z dodatnim opisom »prodajalna« mora biti opremljeno najmanj z opremo v skladu z zahtevami tega člena.

(2) Vozilo – premična prodajalna mora imeti v tovornem delu urejen prodajni prostor, ki mora imeti stojno višino.

(3) Vozniška kabina oziroma potniški prostor vozila – premične prodajalne mora biti ločen od prodajnega prostora z originalno pregradno steno ali s pregradno steno ustrezne trdnosti, katere trdnost se preveri v skladu s 4. točko prvega odstavka 50. člena tega pravilnika. Za vstop v prodajni prostor iz kabine vozila so v pregradni steni lahko vgrajena vrata z zapiralnim mehanizmom. Vrata morajo biti izvedena tako, da trdnost pregradne stene in njena varovalna funkcija nista zmanjšani.

(4) Prodajni prostor vozila – premične prodajalne mora biti opremljen s prodajnim pultom, ki je za stranke dostopen z zunanje strani vozila tako, da se najmanj na eni strani tovornega dela vozila odpira del vozila za namen prodaje blaga. Med prevozom vozila mora biti pult zaprt z vrati v nadgradnji, ki ne sme imeti oken. V primeru, kadar se pri vozilih kategorije N₂ ali N₃ prodaja blaga opravlja znotraj vozila, je lahko prodajni pult dostopen za stranke tudi v notranjosti vozila, pri čemer mora biti urejeno varno vstopanje v vozilo in izstopanje iz njega skozi ustrezna vrata ter zadosten prostor v notranjosti vozila.

(5) Za razmestitev blaga morajo biti v tovornem oziroma prodajnem prostoru vozila – premične prodajalne izdelane ustrezne police oziroma regali. Blago mora biti zavarovano pred padanjem s polic med vožnjo in pri močnem zaviranju.

(6) Notranjost vozila – premične prodajalne mora biti ustrezno osvetljena in prezračevana.

(7) Če se v vozilu – premični prodajalni prevažajo živila, mora biti prostor urejen v skladu s predpisi o higieni živil.

(8) Za dostop v prodajni prostor vozila – premične prodajalne morajo biti na desni ali zadnji strani vozila vrata.

62. člen
(vozila, prirejena za vožnjo oziroma prevoz osebe z invalidnostjo)

(1) Vozilo, ki ga upravlja oseba z invalidnostjo, mora biti individualno prirejeno njenim potrebam v skladu z napotili zdravnika, kar potrdi institucija, pristojna za oceno vozniških sposobnosti oseb z invalidnostjo. Vgrajeni deli in oprema morajo biti ustrezno odobreni. Ta vozila imajo obliko nadgradnje »SG – vozilo za posebne namene« in dodatni opis »za invalida«.

(2) Dovoljena je tudi prilagoditev vozila zgolj za določene potrebe osebe z invalidnostjo v skladu s kodami prilagoditev, ki jih potrdi institucija, pristojna za oceno vozniških sposobnosti oseb z invalidnostjo, za namen izposoje ali uporabe vozila za šolo vožnje. V tem primeru se v potrdilu o skladnosti vozila navedejo kode prilagoditev na vozilu, ki določajo, za katere potrebe oseb z invalidnostjo je vozilo prilagojeno.

(3) Posebne zahteve za vozila, prirejena za prevoz osebe z invalidnostjo v invalidskem vozičku, so opredeljene v predpisih, ki urejajo področje ugotavljanja skladnosti vozil. Ta vozila imajo obliko nadgradnje »SH – vozilo z dostopom za invalidski voziček«.

63. člen
(sprememba barve vozila)

V primeru spremembe barve vozila (npr. z lakom, folijo) je treba za tako vozilo opraviti postopek posamične odobritve predelanega vozila.

64. člen
(tovorna vozila z nakladalno stranico)

(1) Tovorna vozila, ki imajo na zadnji strani vgrajeno nakladalno stranico, morajo imeti na tej stranici dve opozorilni zavesici.

(2) Mere zavesic morajo biti najmanj 200 mm x 300 mm (š x v). Na teh zavesicah se morajo izmenjavati 50 mm široki odsevni beli in rdeči pasovi, ki potekajo pod kotom 45 °C.

(3) Zavesici morata biti pritrjeni s svojim zgornjim robom na zadnjo stranico tako, da ob spuščeni stranici prosto visita in sta vidni od zadaj. Mesto pritrditve sme biti največ 500 mm oddaljeno od zgornjega roba stranice in 100 mm od stranskega roba stranice. Nameščeni morata biti simetrično glede na vzdolžno srednjo ravnino vozila.

65. člen
(posebni pogoji za vozila, s katerimi se prevažajo skupine otrok)

(1) Motorno vozilo, s katerim se v cestnem prometu prevažata skupina otrok, mora imeti:

1. napravo, ki med zaviranjem preprečuje blokiranje koles,
2. električno ali hidravlično ojačan krmilni mehanizem (naprava za upravljanje vozila),
3. varnostne pasove na vseh sedežih,
4. naslone za glavo na vseh sedežih in
5. zapisovalno opremo v cestnih prevozi (tahograf), če je vozilo zasnovano in izdelano za prevoz več kot osmih potnikov poleg voznika.

(2) Določbi tretje in četrte točke prejšnjega odstavka se ne uporabljata za avtobuse, s katerimi se prevažajo skupine otrok. Avtobusi morajo imeti varnostne pasove in naslone za glavo vgrajene v skladu s predpisi, ki urejajo področje ugotavljanja skladnosti vozil.

(3) Pri prevozu skupine otrok v občasnem in posebnem linijskem prevozu v naselju in na relaciji največ 10 km iz naselja, v katerem se je prevoz začel, se sme uporabljati tudi avtobus, razreda 1 oziroma razreda A (mestni avtobus).

(4) Avtobusi morajo imeti pri prevozu skupine otrok v občasnem prevozu potnikov v cestnem prometu na razdaljah, daljših od 50 km, ali pri vožnji skupine otrok po avtocesti in hitri cesti, ne glede na določbe drugega odstavka tega člena, vgrajene varnostne pasove na vseh sedežih.

(5) Vozila, s katerimi se prevažajo skupine otrok, morajo biti označena s predpisanim znakom, kot je opredeljen v Prilogi 5, ki je sestavni del tega pravilnika.

66. člen
(cestni turistični vlak)

(1) Cestni turistični vlak je namenjen izključno prevozu sedečih potnikov.

(2) Kompozicija cestnega turističnega vlaka je sestavljena iz motornega vozila z obliko nadgradnje »SG – vozilo za posebne namene« z dodatnim opisom »cestni turistični vlak« in najmanj enega ali največ treh priklopnikov z obliko nadgradnje »SG – vozilo za posebne namene« z dodatnim opisom »za prevoz oseb«.

(3) Tehnične zahteve za cestni turistični vlak so opredeljene v Prilogi 6, ki je sestavni del tega pravilnika.

VI. KONČNI DOLOČBI

67. člen (prenehanje uporabe)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se preneha uporabljati Pravilnik o delih in opremi vozil (Uradni list RS, št. 44/13, 36/14, 69/15, 44/17 in 75/17 – ZMV-1).

68. člen (začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati 1. januarja 2022.

Št. 007-408/2018
Ljubljana, dne 22. junija 2021
EVA 2019-2430-0009

Jernej Vrtovec
minister za infrastrukturo

SEZNAM PRILOG

- Priloga 1: Mere in mase vozil v cestnem prometu
- Priloga 2: Vsebina nacionalne identifikacijske številke vozila
- Priloga 3: Obveznost vgradnje, nastavitev in preverjanje naprav za omejevanje hitrosti
- Priloga 4: Komplet za prvo pomoč
- Priloga 5: Znak za označitev vozila, s katerim se prevaža skupina otrok
- Priloga 6: Cestni turistični vlak

PRILOGA 1

MERE IN MASE VOZIL V CESTNEM PROMETU

1. Ta priloga velja za:
 - največje dovoljene mere in mase vozil kategorij M, N in O;
 - največje dovoljene mere vozil T, C, R in S ter delovnih strojev, kadar so na gospodarski vožnji.

Ta priloga ne velja za zgibne avtobuse, ki so sestavljeni iz več kot enega gibnega dela.

PRILOGA 1 – Del A

NAJVEČJE DOVOLJENE MERE IN MASE VOZIL

1 NAJVEČJE DOVOLJENE MERE VOZILA

1.1 Največja dolžina

– motorno vozilo razen avtobusa	12,00 m
– priklopnik	12,00 m
– sedlasti vlačilec s polpriklopnikom	16,50 m
– motorno tovorno vozilo s priklopnikom	18,75 m
– zgibni avtobus	18,75 m
– dvoosni avtobus	13,50 m
– tri- in večosni avtobus	15,00 m
– avtobus s priklopnikom	18,75 m
– traktor z enim ali dvema priklopnikoma	18,75 m
– ne glede na določbe prejšnjih alinej je skupna največja dolžina skupine vozil, prirejene posebej za prevoz vozil:	
a) na avtocestah, hitrih cestah, glavnih cestah	22,00 m
b) na regionalnih in občinskih cestah, če je taka skupina vozil v lokalnem prometu	22,00 m

1.2 Največja širina

a) nadgradnje klimatiziranih vozil ali klimatiziranih zabojnikov ali zamenljivega tovarišča, ki jih prevažajo vozila	2,60 m
b) traktorji na gospodarski vožnji:	
– z dvojnimi pnevmatikami ali s širokimi pnevmatikami s tlakom največ 1,5 bara oziroma	
– s priklopniki ali traktorskimi priključki	3,06 m
c) delovni stroji na gospodarski vožnji	3,06 m
č) vsa ostala vozila	2,55 m

1.3 Največja višina (za vsa vozila)

	4,20 m
--	--------

1.4 Snemljive nadgradnje in standardne tovarne enote (npr. zabojniki) so vključeni v merah, opredeljenih v točkah 1.1, 1.2, 1.3, 1.6, 1.7, 1.8 in 4.4 tega dela priloge.

1.4a Če je na avtobus pritrjen snemljiv dodatek (npr. prtljažnik za smuči) dolžina avtobusa, vključno s tem dodatkom, ne sme presegati največje dolžine, določene v točki 1.1 tega dela priloge.

1.5 Vsako motorno vozilo ali skupina vozil morajo biti sposobni voziti v krožnem pasu z zunanjim polmerom 12,50 m in notranjim polmerom 5,30 m.

1.5a Dodatne zahteve za avtobuse

Pri ustavljenem vozilu se na tleh zariše črta, ki predstavlja navpično ravnino, ki se dotika zunanje strani vozila na strani, ki je obrnjena navzven od kroga. Pri zgibnem avtobusu morata biti oba toga dela v isti ravnini.

Ko se vozilo premakne in vstopi v krožni pas, opisan v prejšnji točki, se nobena točka vozila ne sme premakniti preko navpične ravnine za več kot 0,60 m.

1.6	Največja razdalja med osjo kraljevega čepa in zadnjim delom polpriklopnika sme biti	12,00 m
1.7	Največja razdalja, merjena vzporedno z vzdolžno osjo skupine vozil, ki jo sestavlja motorno tovorno vozilo in priklopnik, od skrajne sprednje zunanje točke tovornega prostora za kabino motornega vozila do skrajne zadnje zunanje točke priklopnika, zmanjšana za razdaljo med zadnjo stranjo motornega vozila in prednjim delom priklopnika sme biti	15,65 m
1.8	Največja razdalja, merjena vzporedno z vzdolžno osjo skupine vozil, ki jo sestavlja motorno tovorno vozilo in priklopnik, od skrajne sprednje zunanje točke tovornega prostora za kabino, do skrajne zadnje točke priklopnega vozila sme biti	16,40 m

2 NAJVEČJA DOVOLJENA SKUPNA MASA VOZILA

2.1 Vozila, ki so del skupine vozil

2.1.1	Dvoosni priklopnik	18 t
2.1.2	Triosni priklopnik	24 t
2.1.3	Enoosni priklopnik	10 t
2.1.4	Štiri- in večosni priklopnik	30 t

2.2 Skupine vozil

- 2.2.1 Skupina vozil (motorno vozilo in priklopnik) s petimi ali šestimi osmi (pri kombinaciji vozil, vključno z vozili na alternativna goriva ali brezemisijскими vozili, se največja dovoljena masa iz te točke poveča za dodatno maso alternativnega goriva za največ 1 t ali brezemisijske tehnologije za največ 2 t.)

a) dvoosno motorno vozilo s triosnim priklopnikom	40 t
	(44 t – samo na odseku avtoceste A3 Terminal Sežana – Terminal Fernetiči, št. odseka 0372)

b) triosno motorno vozilo z dvo- ali triosnim priklopnikom	40 t
	(44 t – samo na odseku avtoceste A3 Terminal Sežana – Terminal Fernetiči, št. odseka 0372)

- 2.2.2 Skupina vozil (sedlasti vlačilec s polpriklopnikom) s petimi ali šestimi osmi

(pri kombinaciji vozil, vključno z vozili na alternativna goriva ali brezemisijскими vozili, se največja dovoljena masa iz te točke poveča za dodatno maso alternativnega goriva za največ 1 t ali brezemisijске tehnologije za največ 2 t)

- a) dvoosni vlačilec s triosnim polpriklopnikom 40 t
(44 t – samo na odseku avtoceste A3 Terminal Sežana – Terminal Fernetiči, št. odseka 0372)
- b) triosni vlačilec z dvo- ali triosnim polpriklopnikom 40 t
(44 t – samo na odseku avtoceste A3 Terminal Sežana – Terminal Fernetiči, št. odseka 0372)
- c) dvoosno motorno vozilo s triosnim polpriklopnikom, ki v okviru intermodalnega prevoza prevaža enega ali več zabojnikov ali zamenljivo tovarišče skupne največje dolžine do 13,70 metra (45 čevljev) 42 t
- d) triosno motorno vozilo z dvo- ali triosnim polpriklopnikom, ki v okviru intermodalnega prevoza prevaža enega ali več zabojnikov ali zamenljivo tovarišče skupne največje dolžine do 13,70 metra (45 čevljev) 44 t
- 2.2.3 Skupina vozil (motorno vozilo in priklopnik) s štirimi osmi, sestavljena iz
– dvoosnega motornega vozila in dvoosnega priklopnika 36 t
(Pri kombinaciji vozil, vključno z vozili na alternativna goriva ali brezemisijскими vozili, se največja dovoljena masa iz te točke poveča za dodatno maso alternativnega goriva za največ 1 t ali brezemisijске tehnologije za največ 2 t.)
- 2.2.4 Skupina vozil (sedlasti vlačilec s polpriklopnikom) s štirimi osmi, sestavljena iz dvoosnega vlačilca in dvoosnega polpriklopnika, če je razdalja med osmi polpriklopnika:
(Pri kombinaciji vozil, vključno z vozili na alternativna goriva ali brezemisijскими vozili, se največja dovoljena masa iz te točke poveča za dodatno maso alternativnega goriva za največ 1 t ali brezemisijске tehnologije za največ 2 t.)
- 2.2.4.1 med 1,30 in 1,80 m 36 t
- 2.2.4.2 večja od 1,80 m 36 t
(+2 t, če je upoštevana največja dovoljena masa motornega vozila (18 t) in največja dovoljena obremenitev tandemske osi polpriklopnika (20 t) in če je pogonska os opremljena z dvojnimi pnevmatikami in zračnim ali temu enakovrednim vzmetenjem, kot je določeno v Delu B te priloge)
- 2.2.5 Skupina vozil s tremi osmi 28 t

2.2.6 Skupina vozil (sedlasti vlačilec s polpriklopnikom) z več kot šestimi osmi (Pri kombinaciji vozil, vključno z vozili na alternativna goriva ali brezemisijскими vozili, se največja dovoljena masa iz te točke poveča za dodatno maso alternativnega goriva za največ 1 t ali brezemisijske tehnologije za največ 2 t)

a) motorno vozilo s polpriklopnikom	40 t
	(44 t – samo na odseku avtoceste A3 Terminal Sežana – Terminal Fernetiči, št. odseka 0372)

b) dvoosno motorno vozilo s polpriklopnikom, ki v okviru intermodalnega prevoza prevaža enega ali več zabojnikov ali zamenljivo tovarišče skupne največje dolžine do 13,70 metra (45 čevljev)	42 t
---	------

c) triosno motorno vozilo s polpriklopnikom, ki v okviru intermodalnega prevoza prevaža enega ali več zabojnikov ali zamenljivo tovarišče skupne največje dolžine do 13,70 metra (45 čevljev)	44 t
---	------

2.3 Motorna vozila

2.3.1 Dvoosna motorna vozila, razen avtobusov 18 t

Dvoosna motorna vozila na alternativna goriva, razen avtobusov; največja dovoljena masa se poveča za dodatno maso, potrebno za tehnologijo alternativnih goriv do največ 1 t.

Brezemisijсka vozila: največja dovoljena masa 18 t se poveča za dodatno maso brezemisijske tehnologije do največ 2 t.

Dvoosni avtobusi	19,5 t
------------------	--------

2.3.2 Triosna motorna vozila	25 t
	(26 t, če je pogonska os opremljena z dvojnimi pnevmatikami in zračnim ali temu enakovrednim vzmetenjem, kot je določeno v Delu B te priloge, ali če je vsaka pogonska os opremljena z dvojnimi pnevmatikami, največja obremenitev na vsako os pa ne presega 9,5 t)

Triosna motorna vozila na alternativna goriva: največja dovoljena masa 25 t ali 26 t, če je pogonska os opremljena z dvojnimi pnevmatikami in zračnim ali temu enakovrednim vzmetenjem, kot je določeno v Delu B te priloge, ali če je vsaka pogonska os opremljena z dvojnimi pnevmatikami, največja obremenitev na vsako os pa ne presega 9,5 t se poveča za dodatno maso, potrebno za tehnologijo alternativnih goriv, do največ 1 t.

Triosna brezemisijсka vozila: največja dovoljena masa 25 t ali 26 t, če je pogonska os opremljena z dvojnimi pnevmatikami in zračnim ali temu enakovrednim vzmetenjem, kot je

določeno v Delu B te priloge, ali če je vsaka pogonska os opremljena z dvojnimi pnevmatikami, največja obremenitev na vsako os pa ne presega 9,5 t se poveča za dodatno maso brezemisijske tehnologije, do največ 2 t.

2.3.3 Štiriosna motorna vozila

32 t

(če je pogonska os opremljena z dvojnimi pnevmatikami in zračnim ali temu enakovrednim vzmetenjem, kot je določeno v Delu B te priloge, ali če je vsaka pogonska os opremljena z dvojnimi pnevmatikami, največja obremenitev na vsako os pa ne presega 9,5 t)

2.3.4 Pet- in večosna motorna vozila

35 t

(36 ton, če je pogonska os opremljena z dvojnimi pnevmatikami in zračnim ali temu enakovrednim vzmetenjem, kot je določeno v Delu B te priloge, ali če je vsaka pogonska os opremljena z dvojnimi pnevmatikami, največja obremenitev na vsako os pa ne presega 9,5 t)

2.4 Triosni zgibni avtobusi

28 t

Triosni zgibni avtobusi na alternativna goriva: največja dovoljena masa 28 t se poveča za dodatno maso, potrebno za tehnologijo alternativnih goriv, do največ 1 t.

Triosni zgibni avtobusi, ki so brezemisijska vozila: največja dovoljena masa 28 t se poveča za dodatno maso brezemisijske tehnologije do največ 2 t.

3 NAJVEČJA DOVOLJENA OSNA OBREMENITEV

3.1 Enojne osi

Enojna nepogonska os

10 t

3.2 Tandemske osi priklopnikov in polpriklopnikov

Vsota obremenitev posameznih osi tandemskega sklopa ne sme presegati, če je razdalja (d) med osmi:

3.2.1 do 1,00 m ($d < 1,0$)

11 t

3.2.2 od 1,00 do 1,30 m ($1,0 \leq d < 1,3$)

16 t

3.2.3 od 1,30 do 1,80 m ($1,3 \leq d < 1,8$)

18 t

3.2.4 1,80 m ali večja ($1,8 \leq d$)

20 t

3.3 Trojne osi priklopnikov in polpriklopnikov

Vsota obremenitev posameznih osi triosnega sklopa ne sme presegati, če je razdalja (d) med osmi:

3.3.1	do 1,30 m ($d \leq 1,3$)	21 t
3.3.2	od 1,30 do 1,40 m ($1,3 < d \leq 1,4$)	24 t
3.3.3	od 1,40 do 1,80 m ($1,4 \leq d < 1,8$)	27 t
3.3.4	1,80 m ali večja ($1,8 \leq d$)	30 t
3.3.5	Ostale nepogonske osi minimalna razdalja do najbližje sosednje osi (pogonske ali nepogonske):	
	• do 1,00 m ($1,0 < d$)	6 t
	• od 1,00 m do 1,30 m ($1,0 \leq d < 1,3$)	7 t
	• od 1,30 m do 1,50 m ($1,3 \leq d < 1,5$)	8 t
	• od 1,50 m do 1,80 m ($1,5 \leq d < 1,8$)	9 t
3.4	Pogonska os	
3.4.1	pogonska os vozil, naštetih v točki 2.2.1 in 2.2.2	11,5 t
3.4.2	pogonska os vozil, naštetih v točkah 2.2.3, 2.2.4, 2.3 in 2.4	11,5 t
3.5	Tandemska os motornih vozil Vsota obremenitev posameznih osi tandemskega sklopa ne sme presegati, če je razdalja med osmi:	
3.5.1	do 1,00 m ($d < 1,0$)	11,5 t
3.5.2	od 1,00 m do 1,30 m ($1,0 \leq d < 1,3$)	16 t
3.5.3	od 1,30 do 1,80 m ($1,3 \leq d < 1,8$)	18 t
	(19 t če je pogonska os opremljena z dvojnimi pnevmatikami in zračnim ali temu enakovrednim vzmetenjem, kot je določeno v Dela B te priloge, ali če je vsaka pogonska os opremljena z dvojnimi pnevmatikami, največja obremenitev vsake osi pa ne presega 9,5 t)	
3.5.4	Ostale pogonske osi minimalna razdalja do sosednje osi (pogonske ali nepogonske):	
	• od 1,00 m do 1,30 m ($1,0 \leq d < 1,3$)	8,5 t
	• od 1,30 m do 1,50 m ($1,3 \leq d < 1,5$)	9,5 t
	• od 1,50 m do 1,80 m ($1,5 \leq d < 1,8$)	10,5 t
3.6	V primeru zmanjšane nosilnosti ceste, ko je osna obremenitev zmanjšana s prometnim znakom (npr. 8 t, 6 t) se največja dovoljena osna obremenitev skupine osi (v odvisnosti od razdalje med osmi) zmanjša v odstotku, glede na osno obremenitev 10 t (npr. 8 t = 80 %, 6 t = 60 %), pri tem pa obremenitev na posamezno os v sklopu v nobenem primeru ne sme preseči s prometnim znakom dovoljene obremenitve.	
3.7	Pri specialnih priklopnih vozilih, kjer so v sklopu nameščene štiri ali več osi zaporedoma, je dovoljena osna obremenitev na vsako posamezno os v sklopu, v odvisnosti od razdalje med posameznimi osmi:	

3.7.1	od 1,00 m do 1,30 m ($1,0 \leq d < 1,3$)	7 t
3.7.2	od 1,30 m do 1,50 m ($1,3 \leq d < 1,5$)	8 t
3.7.3	od 1,50 m do 1,80 m ($1,5 \leq d < 1,8$)	9 t

- 3.8 Pri specialnih priklopnih vozilih, kjer so na posamezni osi nameščena najmanj štiri dvojna kolesa, se obremenitev osi iz točk 3.1, 3.2, 3.3 in 3.7 tega dela priloge lahko poveča za 50 %.

4 DRUGE ZAHTEVE ZA VOZILA

4.1 Vsa vozila

Masa, ki jo prenaša ena ali več pogonskih osi vozila ali skupine vozil, ne sme biti manjša od 25 % celotne mase vozila ali skupine vozil, kadar se uporablja v mednarodnem prometu.

4.2 Skupine vozil (tovorno vozilo in priklopnik)

Razdalja med zadnjo osjo tovornega vozila in prvo osjo priklopnika ne sme biti manjša od 3,00 m.

4.3 Največja dovoljena masa, ki je odvisna od medosne razdalje vozila

Največja dovoljena masa v tonah štiriosnega motornega vozila ne sme presegati petkratne razdalje v metrih med skrajno prvo in skrajno zadnjo osjo vozila.

4.4 Polpriklopniki

Razdalja med osjo kraljevega čepa in katero koli točko na sprednji strani polpriklopnika, merjena vodoravno, ne sme presegati 2,04 m.

PRILOGA 1 – Del B:

POGOJI ZA ENAKOVREDNOST DRUGIH SISTEMOV VZMETENJA Z ZRAČNIM VZMETENJEM NA POGONSKIH OSEH VOZILA

1. DEFINICIJA ZRAČNEGA VZMETENJA

Vzmetni sistem šteje kot zračno vzmetenje, če se vsaj 75 % vzmetnega učinka doseže z zračnimi vzmetmi.

2. ENAKOVREDNOST Z ZRAČNIM VZMETENJEM

Da lahko vzmetni sistem šteje kot enakovreden zračnemu vzmetenju, mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- 2.1 med prostim prehodnim nizkofrekvenčnim navpičnim nihanjem vzmetene mase nad pogonsko osjo ali skupino osi mora biti izmerjena frekvenca in dušenje pri polno obremenjeni vzmeti v mejah določenih v točkah 2.3 do 2.5 tega dela priloge;
- 2.2 vsaka os mora biti opremljena s hidravličnimi blažilniki. Na dvojnih oseh morajo biti blažilniki postavljeni tako, da zmanjšajo nihanje teh osi na najmanjšo možno vrednost;
- 2.3 povprečna stopnja dušenja (D) mora presegati 20 % kritičnega dušenja za vzmetenje v običajnih pogojih s pravilno nameščenimi in delujočimi hidravličnimi blažilniki;
- 2.4 če so odstranjeni ali izključeni vsi hidravlični blažilniki stopnja dušenja vzmetenja ne sme presegati 50 % povprečne stopnje dušenja (D);
- 2.5 frekvenca vzmetene mase nad pogonsko osjo ali skupino osi pri prostem prehodnem navpičnem nihanju ne sme biti večja od 2,0 Hz;
- 2.6 frekvenca in dušenje vzmeti sta podani v točki 3 tega dela te priloge. Postopki preskušanja za merjenje frekvence in dušenja so podani v točki 4 tega dela te priloge.

3. DEFINICIJA FREKVENCE IN DUŠENJA

V tej definiciji se upošteva vzmetena masa M (kg) nad pogonsko osjo ali skupino osi. Os ali skupina osi ima navpično togost med cestiščem in vzmeteno maso K (N/m) in koeficient dušenja C (Ns/m). Pot vzmetene mase v navpični smeri je označena z Z . Enačba gibanja za prosto nihanje vzmetene mase je:

$$M \frac{d^2 Z}{dt^2} + C \frac{dZ}{dt} + kZ = 0$$

frekvenca nihanja vzmetene mase F (rad/s) pa je:

$$F = \sqrt{\frac{K}{M} - \frac{C^2}{4M^2}}$$

dušenje je kritično pri $C=C_0$,
kjer je

$$C_0 = 2\sqrt{KM}$$

Razmerje med dušenjem in kritičnim dušenjem je C/C_0 .

Med prostim prehodnim nihanjem vzmetene mase navpično gibanje mase sledi dušeni sinusni krivulji (Slika 2). Frekvenco se lahko določi z merjenjem časa nihajnih ciklov, dokler se jih da opazovati. Dušenje se določi z merjenjem višine zaporednih najvišjih točk nihajev v isti smeri. Če sta amplitudi prvega in drugega vrha v ciklu nihanja A_1 in A_2 , je stopnja dušenja D :

$$D = \frac{C}{C_0} = \frac{1}{2\pi} \ln \frac{A_1}{A_2}$$

»ln« pomeni naravni logaritem razmerja amplitud.

4. POSTOPEK PRESKUŠANJA

Da se s preskusom lahko določi stopnja dušenja D , stopnja dušenja brez hidravličnih amortizerjev in frekvenca vzmetenja F , je treba vozilo:

a) zapeljati z nizko hitrostjo ($5 \text{ km/h} \pm 1 \text{ km/h}$) čez 80 mm visoko stopnico, kot je prikazano na Sliki 1. Prehodno nihajne, ki ga je treba analizirati na frekvenco in dušenje, se pojavi, ko so kolesa pogonske osi že preko stopnice;

ali

b) povleči navzdol za šasijo tako, da je obremenitev na pogonsko os 1,5 kratna vrednost največje statične vrednosti. Nato se obremenitev hipoma popusti in analizira nihanje, ki pri tem nastane;

ali

c) povleči navzgor za šasijo tako, da je vzmetena masa dvignjena za 80 mm nad pogonsko os. Dvignjeno vozilo se hipoma popusti in analizira nihanje, ki pri tem nastane;

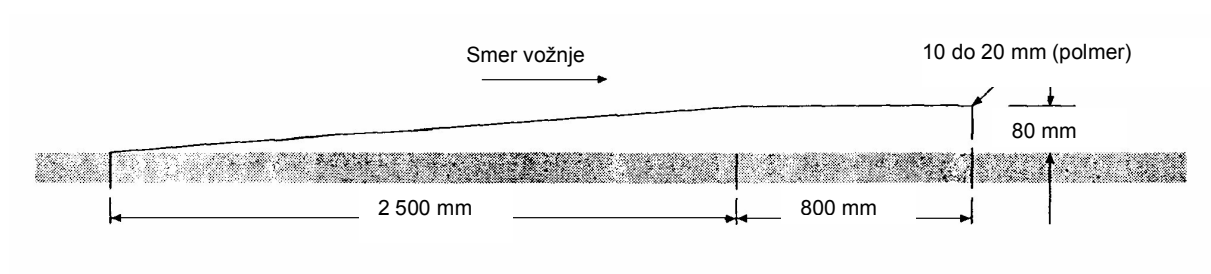
ali

č) izpostaviti drugim ustreznim postopkom, za katere proizvajalec dokaže tehnični službi, da so enakovredni.

Vozilo mora biti opremljeno z napravo za beleženje navpične komponente nihanja med pogonsko osjo in šasijo, točno nad pogonsko osjo. Iz poteka krivulje se lahko izmeri časovni interval med prvim in drugim vrhom stiskanja vzmetenja in s tem določi frekvenca F ter razmerje amplitud za določanje dušenja. Pri dvojnih pogonskih oseh morata biti napravi za beleženje navpične komponente nihanja pritrjeni med vsako pogonsko osjo in šasijo, vsaka točno nad svojo osjo.

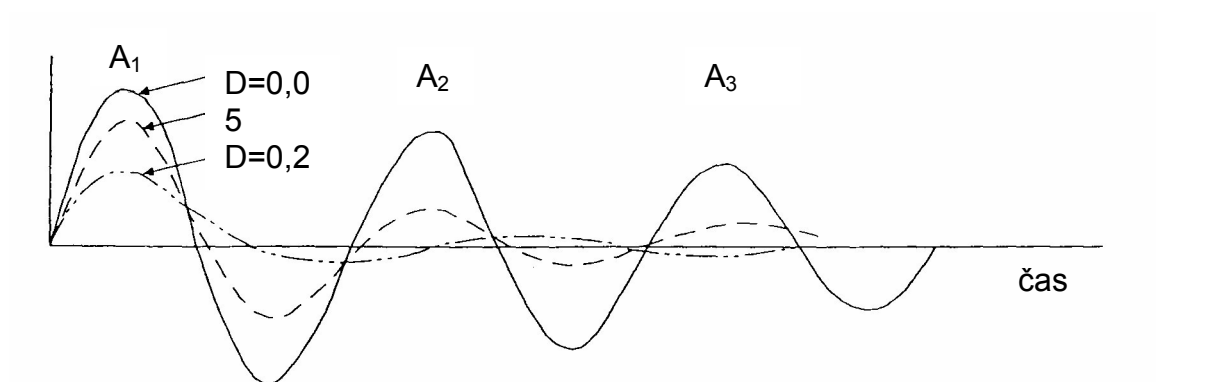
Slika 1

Stopnica za preskušanje vzmetenja

Slika 2

Prehodno dušeno nihanje

PRILOGA 1 – Del C:

TABLICA O MERAH VOZILA

- I. Tablica o merah, po možnosti nameščena ob tablici proizvajalca iz uredbe, ki ureja zahteve za homologacijo za predpisano tablico proizvajalca, mora vsebovati naslednje podatke:
1. ime proizvajalca ^(*);
 2. identifikacijsko številko vozila ^(*);
 3. dolžino motornega vozila, priklopnika ali polpriklopnika (L);
 4. širino motornega vozila, priklopnika ali polpriklopnika (W);
 5. podatke o merjenju dolžine skupine vozil:
 - razdalja (a) med sprednjo stranjo motornega vozila in središčem naprave za spenjanje na vlečnem vozilu (vlečna sklopka ali sedlo); v primeru sedla z več vlečnimi legami morata biti navedeni najmanjša in največja vrednost ($a_{\min}$ in $a_{\max}$)
 - razdalja (b) med središčem naprave za spenjanje priklopnika (vlečnim ušesom) oziroma polpriklopnika (kraljevim čepom) in zadnjim delom priklopnika ali polpriklopnika; v primeru naprave z več vlečnimi točkami, morata biti navedeni najmanjša in največja vrednost ($b_{\min}$ in $b_{\max}$).
- Dolžina skupine vozil je dolžina motornega vozila in dolžina pripetega priklopnika ali polpriklopnika, nameščena v ravni črti eden za drugim ($a + b$).
- II. Vrednosti, navedene v dokazilu o skladnosti, morajo točno ustrezati vrednostim izmerjenim na vozilu.

(*) Teh podatkov ni treba ponavljati, če ima vozilo skupno tablico, ki vsebuje tudi podatke o merah in masah.

PRILOGA 2

VSEBINA NACIONALNE IDENTIFIKACIJSKE ŠTEVILKE VOZILA

1.0

Primer označevanja:

S1090001,

kjer:

- prvi štirje znaki (S109) označujejo tehnično službo, ki je opravila vtis nacionalne identifikacijske številke vozila;
 - drugi štirje znaki (0001) pa zaporedno številko določene nacionalne identifikacijske številke vozila.
-

PRILOGA 3 – Del A

POTRDILO O VGRADNJI IN / ALI NASTAVITVI^(*) HOMOLOGIRANEGA OMEJILNIKA HITROSTI

Potrdilo mora vsebovati najmanj naslednje podatke:

0 DELAVNICA, KI JE VGRADILA IN NASTAVILA^(*) OMEJILNIK HITROSTI

0.1 Naziv delavnice

0.2 Naslov delavnice

1 VOZILO

1.1 Znamka in tip (trgovska oznaka)

1.2 Izvedenka

1.3 Identifikacijska številka vozila

1.4 Registrska označba vozila

1.5 Kategorija vozila

1.6 Mere pnevmatik

1.7 Efektivni obseg pnevmatik

1.8 Nazivna napetost električne instalacije

1.9 Najvišja dovoljena hitrost vozila

2 TAHOGRAF

2.1 Znamka in tip (popolna oznaka)

2.2 Številka tahografa

2.3 Številka homologacije

2.4 Konstanta tahografa

3 OMEJILNIK HITROSTI

3.1 Znamka in tip (popolna oznaka)

3.2 Številka omejilnika

3.3 Številka homologacije

3.4 Nastavljena hitrost

3.5 »v« signal (C3/B7) (Hall)

3.6 Število impulzov poti

4 Kraj in datum vgradnje in/ali nastavitve omejilnika hitrosti

5 Ime odgovorne osebe

6 Podpis

7 Žig pooblaščne delavnice

To potrdilo mora delavnica iz drugega odstavka 37. člena tega pravilnika hraniti najmanj tri leta!

^(*) Neustrezno črtati.

PRILOGA 3 – Del B
POTRDILO O KONTROLI OMEJILNIKA HITROSTI ^(*)

Potrdilo mora vsebovati najmanj naslednje podatke:

- 0 DELAVNICA, KI JE OPRAVILA KONTROLO OMEJILNIKA HITROSTI
 - 0.1 Naziv delavnice
 - 0.2 Naslov delavnice
 - 0.3 Kontrola opravljena:
 - po prvi vgradnji
 - po popravilu oziroma zamenjavi (vozila / tahografa / omejilnika hitrosti)^(**)
 - periodična kontrola

- 1 VOZILO
 - 1.1 Znamka in tip (trgovska oznaka)
 - 1.2 Izvedenka
 - 1.3 Identifikacijska številka vozila
 - 1.4 Registrska označba vozila
 - 1.5 Kategorija vozila
 - 1.6 Mere pnevmatik
 - 1.7 Efektivni obseg pnevmatik

- 2 TAHOGRAF
 - 2.1 Znamka in tip (popolna oznaka)
 - 2.2 Številka tahografa
 - 2.3 Številka homologacije
 - 2.4 Konstanta tahografa

- 3 OMEJILNIK HITROSTI
 - 3.1 Znamka in tip (popolna oznaka)^(***)
 - 3.2 Številka omejilnika^(****)
 - 3.3 Številka homologacije^(****)
 - 3.4 Nastavljena hitrost
 - 3.5 »v« signal (C3/B7) (Hall)
 - 3.6 Število impulzov poti

- 4 REZULTATI KONTROLE
(vpisati vse ugotovitve in izmerjene vrednosti)

- 5 Omejilnik hitrosti ustreza / ne ustreza^(**) zahtevam Pravilnika o delih in opremi vozil
(Uradni list RS, št. xx/yy).

- 6 Kraj in datum kontrole omejilnika hitrosti

- 7 Ime odgovorne osebe

- 8 Podpis

- 9 Žig pooblaščne delavnice

Kopijo tega potrdila mora izdajatelj obvezno hraniti najmanj tri leta!

^(*) Če se poročilo izdaja istočasno s poročilom o kontroli tahografa, se podatki, ki se nanašajo na omejilnik hitrosti, dodajo poročilu o kontroli tahografa in se posebno poročilo o omejilniku hitrosti ne izda.

^(**) Neustrezno črtati.

^(****) Če jih je mogoče ugotoviti na enostaven način.

PRILOGA 3 – Del C

NALEPKA V VOZILU

Nalepka mora vsebovati najmanj naslednje podatke:

- 1 - ime in naslov ali znak pooblaščne delavnice, ki je izdala nalepko;
- 2 - nastavljena hitrost v obliki: »vset = km/h«;
- 3 - število impulzov poti v obliki: »W = imp/km«;
- 4 - obseg kolesa v obliki: »l = mm«;
- 5 - datum izdaje in
- 6 - zadnjih 8 znakov identifikacijske številke vozila.

PRILOGA 4
KOMPLET ZA PRVO POMOČ

1. Komplet za prvo pomoč za motoriste mora vsebovati najmanj:

Zap. št.	Predmet	Število kosov
1	Prvi povoj, tip 3 (12 cm x 5 m), sterilen	1
2	Kompresa 5 x 5 cm, sterilna	10
3	Kompresa 10 x 10 cm, sterilna	2
4	Aluplast za opekline 5 x 9 cm, sterilen	1
5	Aluplast za opekline 50x60 cm, sterilen	1
6	Povoj iz raztegljive tkanine 8 cm x 4 m	1
7	Trikotna ruta 100 x 100 x 140 cm	1
8	Rokavica (SIST EN 455-1 in 2)	2
9	Zaščitna folija za umetno dihanje	1
10	Dvostransko metalizirana folija 210 x 160 cm, debelina najmanj 12 µm	1
11	Škarje (z zaobljeno konico)	1
12	Obliž z blazinico 10 x 8 cm	2
13	Obliž 1 cm x 1 m	1
14	Navodila za nudenje prve pomoči	1
15	Seznam vsebine	1

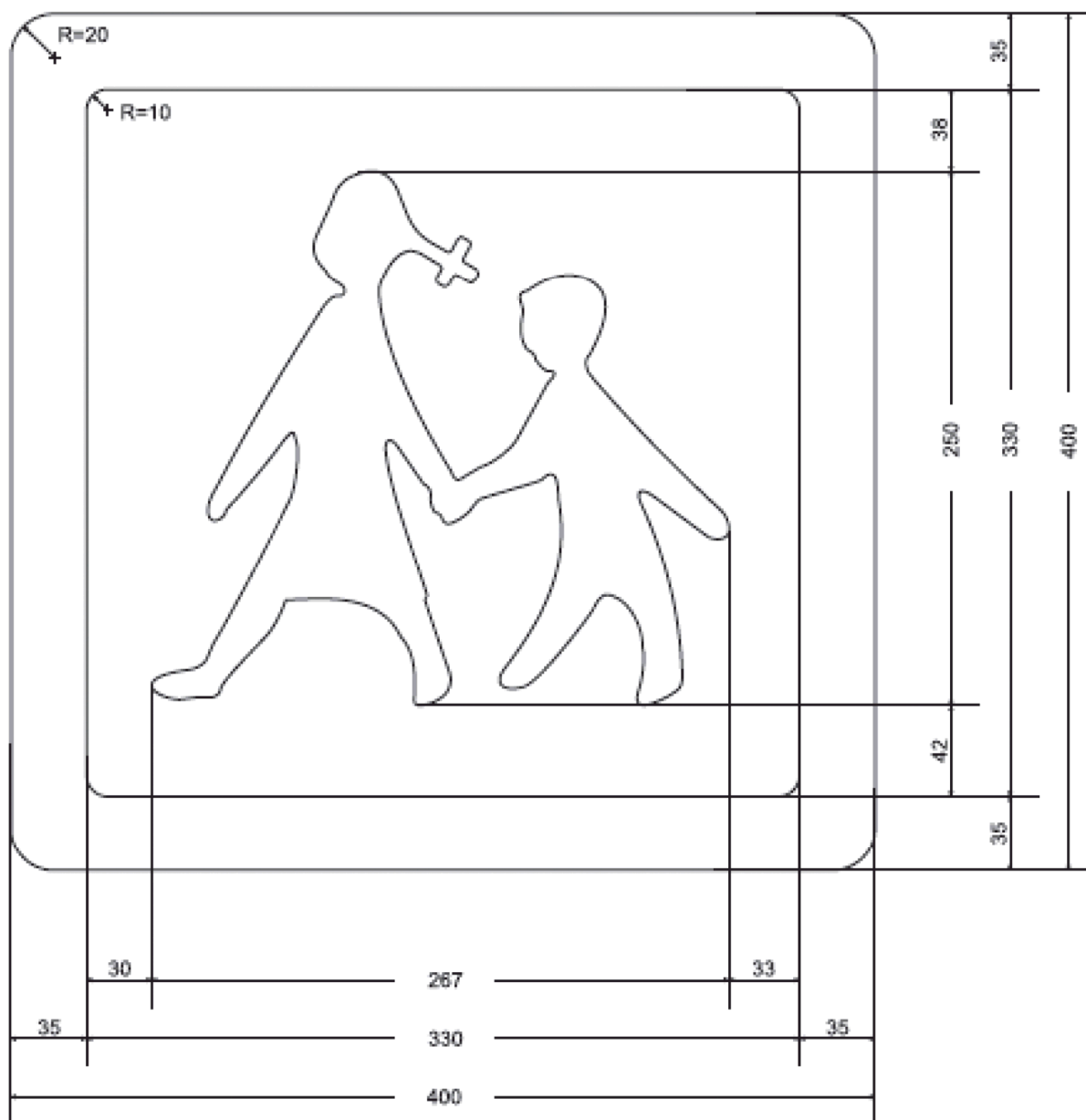
2. Komplet za prvo pomoč za avtomobiliste mora vsebovati najmanj:

Zap. št.	Predmet	Število kosov
1	Prvi povoj, tip 2 (10 cm x 4 m), sterilen	3
2	Prvi povoj, tip 3 (12 cm x 5 m), sterilen	1
3	Aluplast za opekline 9 x 15 cm, sterilen	1
4	Aluplast za opekline 50 x 80 cm, sterilen	1
5	Kompresa 5 x 5 cm, sterilna	10
6	Kompresa 10 x 10 cm, sterilna	6
7	Povoj iz raztegljive tkanine 8 cm x 4 m	2
8	Povoj iz raztegljive tkanine 10 cm x 4 m	1
9	Trikotna ruta 100 x 100 x 140 cm	3
10	Rokavica (SIST EN 455-1 in 2)	4
11	Zaščitna folija za umetno dihanje	1
12	Dvostransko metalizirana folija 210 x 160 cm, debelina najmanj 12 µm	1
13	Škarje (z zaobljeno konico)	1
14	Obliž z blazinico 10 x 8 cm	5
15	Obliž 2 cm x 5 m	1
16	Navodila za nudenje prve pomoči	1
17	Seznam vsebine	1

PRILOGA 5

ZNAK ZA OZNAČITEV VOZILA, S KATERIM SE PREVAŽA SKUPINA OTROK

1. Znak za označitev vozila, s katerim se prevaža skupina otrok, je kvadratne oblike, velikosti 400 mm × 400 mm.
2. Ne glede na določbo prejšnje točke se sme uporabiti za označitev sprednje strani osebnega avtomobila ali avtobusa, ki nima več kot 22 sedežev, na katerem ni dovolj prostora za namestitev znaka iz prejšnje točke, znak velikosti 250 mm × 250 mm. Ostale mere so sorazmerne meram znaka iz prejšnje točke.
3. Namesto znaka iz točke 1 te priloge je na prednji strani vozila lahko tudi elektronsko upravljani svetleči znak z enakim simbolom, najmanj velikosti iz točke 2 te priloge, ki ima lahko dodan napis »otroci« ali »prevoz otrok«.
4. Znak iz točke 1 ali 2 te priloge mora biti nameščen na levi polovici sprednje zunanje strani vozila, znak iz točke 1 te priloge pa tudi na levi polovici zadnje zunanje strani vozila, in sicer tako, da je viden.
5. Spodnji rob znaka mora biti oddaljen od površine vozišča najmanj 300 mm. Gornji rob znaka spredaj ne sme biti višji od spodnjega roba vetrobranskega stekla in zadaj ne višji od spodnjega roba zadnjega stekla oziroma oddaljen največ 1 300 mm od površine vozišča.
6. Za namestitev znaka iz točke 3 te priloge se ne uporabljajo določbe iz prejšnje točke.
7. Znak iz točke 1 ali 2 te priloge sme biti nameščen na vozilu samo takrat, ko se z vozilom prevaža skupina otrok. Če je znak nesnemljiv, mora biti v primeru, ko se z vozilom ne prevaža skupina otrok, prekrit oziroma označen kot neveljaven. Svetleči znak iz točke 3 te priloge sme biti prižgan samo takrat, ko se z vozilom prevaža skupina otrok.

Osnova znaka je oranžne barve, izdelane iz svetlobno odsevnih materialov tip II ali III.

Kromatske koordinate in druge lastnosti za folijo oranžne barve so določene v SIST EN 12899-1 v tabeli 1 in so naslednje:

x 0,610	y 0,390
x 0,535	y 0,375
x 0,506	y 0,404
x 0,570	y 0,429

Rob in silhueta otrok v znaku sta črne barve.

PRILOGA 6

CESTNI TURISTIČNI VLAK

1. Lastnosti skupine vozil
 - 1.1 Najvišje dovoljeno število sestavnih delov skupine vozil: motorno vozilo in trije priklopniki;
 - 1.2 Največja dovoljena dolžina skupine vozil: 20,00 m;
 - 1.3 Največja dovoljena širina: 2,00 m;
 - 1.4 Največja dovoljena višina: 2,80 m (skupno, razen opreme iz točke 3.2);
 - 1.5 Največja dovoljena masa posameznega vozila: 5 t;
 - 1.6 Največja dovoljena masa skupine vozil: 18 t;
 - 1.7 Največja dovoljena dolžina za vsako vozilo, ki sestavlja skupino vozil: 6,00 m, brez naprav za spenjanje in vleko;
 - 1.8 Najvišja konstrukcijsko določena hitrost: 30 km/h;
 - 1.9 Vsi priklopniki morajo voziti po sledi vlečnega vozila.
2. Lastnosti priklopnikov za potnike
 - 2.1 Oblika nadgradnje: odprta s togo streho.
 - 2.1.1 Višina stranic: najmanj 800 mm od poda; zgornji del do strehe je lahko zaprt s snemljivim platnom.
 - 2.2 Notranja višina: najmanj 1 900 mm.
 - 2.3 Sedeži (najmanjše mere):
 - 2.3.1 širina: 400 mm;
 - 2.3.2 globina: 350 mm;
 - 2.3.3 višina naslona: 350 mm;
 - 2.3.4 razdalja med dvema vrstama sedežev: 650 mm, razdalja med nasproti obrnjenimi sedeži: 1 300 mm, izmerjeno na višini 650 mm od poda vozila.
 - 2.3.5 Prostori za invalidske vozičke, če so na voljo: 750 mm širine x 1 300 mm dolžine, opremljeni z ustreznim piktogramom.

Vozila, ki imajo na voljo prostor za invalidske vozičke, morajo imeti:

 - a) ustrezen pripomoček za dostop;
 - b) ustrezna pritrdišča za invalidske vozičke, skladno z določili iz Priloge 8 Pravilnika UN/ECE R 107. Preverjanje trdnosti pritrdišč je lahko tudi samo računsko;
 - c) prostor za premik invalidskih vozičkov od imenovanih pritrdišč do vstopnih vrat.
 - 2.3.6 Stojišča so prepovedana.
 - 2.4 Vstop in izstop potnikov
 - 2.4.1 Odprtine za vstop in izstop potnikov morajo biti zaprte z vrati, verige ali podobne naprave niso dovoljene. Zapirala vrat morajo biti ustrezno zaščitena pred nenamernim odpiranjem med vožnjo.
 - 2.4.2 Najmanjša širina vstopne odprtine: 400 mm (za invalidske vozičke 800 mm);
 - 2.4.3 Največja višina vstopne stopnice: 350 mm.
 - 2.5 Notranja oprema in varnost
 - 2.5.1 Notranji deli vozil ne smejo imeti nevarnih hrapavih ali ostrih robov. Štrleči deli morajo biti zaobljeni s polmerom najmanj 5 mm.

- 2.5.2. Vsak priklopnik mora imeti dobro vidno in lahko dostopno stikalo, s katerim je mogoče sprožiti alarm v vlečnem vozilu.
- 2.5.3. Nenamerno odpetje katerega koli priklopnika mora sprožiti zvočni in svetlobni signal v motornem vozilu.

3. Oprema

- 3.1 Gasilniki in oprema za prvo pomoč: v vsakem vozilu, ki sestavlja skupino vozil, morajo biti predvidena mesta za gasilnike; na motornem vozilu mora biti predviden prostor za omarico za prvo pomoč.
 - 3.2 Na motornem vozilu in na zadnjem priklopniku mora biti nameščena posebna opozorilna svetilka, ki oddaja svetlobo rumene barve.
 - 3.3 V vsakem vozilu, ki sestavlja skupino vozil, mora biti s piktogramom označeno največje dovoljeno število sedežev.
-